

www.e-rara.ch

**Biblia utriusque Testamenti iuxta vulgatam translationem et eam
quam haberi potuit emendatissimam**

Erasmus, Desiderius

Basileae, 1538

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-5123>

Liber psalmorum

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

LIBER PSALMORVM

P S A L M V S I

EATVS VIR qui non abiit in consilio impiorum, & in uia peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiae non sedit. Sed in lege domini uoluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo. Et folium eius non defluet: & omnia quaecunque faciet, prosperabuntur. Non sic impij, non sic: sed tanquam pulvis quem projicit uentus a facie terrae. Ideo non resurgent impij in iudicio: neque peccatores in consilio iustorum. Quoniam nouit dominus uiam iustorum: & iter impiorum peribit.

P S A L M V S

II

QVare fremuerunt gentes: & populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terrae, & principes conuenerunt in unum aduersus dominum & aduersus Christum eius. Dirumpamus uincula eorum, & projiciamus a nobis iugum ipsorum. Qui habitat in caelis iridebit eos: & dominus subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos. Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius, praedicans praeceptum eius. Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula a me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrae. Reges eos in uirga ferrea, & tanquam uas figuli confringes eos. Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram. Seruite domino in timore: & exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinam, nequando irascatur dominus, & pereatis de uia iusta. Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo.

Psalmus David cum fugeret a facie Absalom filij sui. 2 Reg. 15

III

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me, multi insurgunt aduersum me? Multi dicunt animae meae, Non est salus ipsi in deo eius. Tu autem domineceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum. Voce mea ad dominum clamaui: & exaudivit me de monte sancto suo. Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi: quia dominus suscepit me. Non timebo millia populi circundantis me: exurge domine, saluum me fac deus meus. Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuiisti. Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

In finem, in carminibus, psalmus David.

IIII

CVm inuocarem exaudivit me deus iustitiae meae: in tribulatione dilatasti mihi, miserere mei: & exaudi orationem meam. Filij hominum, usquequo graui corde: ut quid diligitis uanitatem, & quaeritis mendacium? Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamaui ad eum. Irascimini, & nolite peccare: quae dicitis in cordibus uestris & in cubilibus uestris compungimini. Sacrificate sacrificium iustitiae, & sperate in domino. multi dicunt, quis ostendet nobis bona? Signatum est super nos lumen uultus tui domine: dedisti laetitiam in corde meo. A fructu frumenti, uini & olei sui multiplicati sunt. In pace in idipsum dormiam & requiescam. Quoniam tu domine singulariter in spe constituisti me.

In finem, pro ea quae hereditatem consequitur, psalmus David.

V

Verba mea auribus percipe domine: intellige clamorem meum. Intende uoci orationis meae, rex meus & deus meus. Quoniam ad te orabo: domine mane exaudies uocem meam. Mane astabo tibi & uidebo: quoniam non deus uolens iniquitatem tu es. Neque habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos. Odisti omnes qui operantur

Innocentia
laus

Vaticinium de
regno Christi
cui potentes ne
frustra se op-
ponant hortan-
tur

Act. 4e

Res aduersae
frangunt, fidu-
cia in deum sube-
leuat nos

Ad pietatis et
innocentiae stu-
dium exhorta-
tio

Describuntur
duae heredita-
tes & utriusque
finis

operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium. Virum sanguinum & dolosum abominabitur dominus. Ego autem in multitudine misericordiarum tuarum introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. Domine deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam. Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est. Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, iudica illos deus. Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te domine. Et latentur omnes qui sperant in te: in aeternum exultabunt, & habitabis in eis. Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices iusto. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti nos.

In finem in carminibus psalmus David pro octava.

VI

Orat ut setan
dem exaudiat
& exauditus
sibi gratular
tur

Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripas me. Miserere mei domine, quoniam infirmus sum: sana me domine quoniam conturbata sunt ossa mea. Et anima mea turbata est valde: sed tu domine usquequo? Convertere domine & eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam. Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi? Laboravi in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum, lachrymis meis stratum meum rigabo. Turbatus est à furore oculus meus: inueteravi inter omnes inimicos meos. Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudivit dominus vocem fletus mei. Exaudivit dominus deprecationem meam: dominus orationem meam suscepit. Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: convertantur & erubescant valde velociter.

Psalmus David, quem cantavit domino pro verbis Chusi filij Iemini.

2 Reg. 16 d

VII

Testatur suā
innocentiā, iniu
riam committit
iusto dei iudi
cio vindicandā
qui nusquam
cessat

Domine deus meus in te speravi: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me: Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat. Domine deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis. Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in pulverem deducat. Exurge domine in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum. Et exurge domine deus meus in praecepto quod mandasti: & synagoga populorum circumdabit te. Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos. Iudica me domine secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me. Consumetur nequitia peccatorum, & diriges iustum, scrutans corda & renes deus. Iustum adiutorium meum à domino, qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus, fortis, & patiens, nunquid irascitur per singulos dies? Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit, arcum suum tetendit, & parauit illum. Et in eo parauit uasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit. Ecce parturit iniustitiam, concepit dolorem: & peperit iniquitatem. Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam quam fecit. Conuertetur dolor eius in caput eius: & in uerticem ipsius iniquitas eius descendet. Confitebor domino secundum iustitiam eius: & psallam nomini domini altissimi.

In finem pro torcularibus, psalmus David.

VIII

Admiratio be
neficiorum Dei
in hominē cū
gratiarum ac
tione

Domine dominus noster quam admirabile est nomen tuum in uniuersa terra? Quoniam eleuata est magnificentia tua super coelos. Ex ore infantium & lactentium per fecisti laudem propter inimicos tuos: ut destruas inimicum & ultorem. Quoniam uidebo coelos tuos opera digitorum tuorum: lunam & stellas quae tu fundasti. Quid est homo, quod memor es eius? aut filius hominis, quoniam uisitas eum? Minuisti eum paulominus ab angelis: gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues & boues uniuersas: insuper & pecora campi. Volucres coeli, & pisces maris qui perambulant semitas maris. Domine dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in uniuersa terra.

In finem

In finem pro occultis fili, psalmus Dauid.

IX

A Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. Latabor & exultabo in te, psallam nomini tuo altissime. In conuertendo inimicum meum retrorsum, infirmabuntur, & peribunt à facie tua. Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiam. Increpasti gentes & perijt impius: nomen eorum delesti in æternum & in seculum seculi. Inimici defecerunt frameæ in finem: & ciuitates eorum destruxisti. Perijt memoria eorum cum sonitu: & dominus in æternum permanet. Parauit in iudicio thronum suum: & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitia. Et factus est dominus refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione. Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti quærentes te domine. Psallite domino qui habitat in Sion: annuntiate inter gentes studia eius: Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum. Miserere mei domine: uide humilitatem meam de inimicis meis, Qui exaltas me de portis mortis, ut annuntiæ omnes laudationes tuas in portis filia Sion. Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt. In laqueo isto quem absconderunt, comprehensus est pes eorum. Cognoscetur dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator. Conuertantur peccatores in infernum, omnes gentes quæ obliuiscuntur deum. Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem. Exurge domine, non confortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo. Constitue domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt.

David agit
gratias deo p
sua exaltatiõe

Es. 33. 4

Hebræi hic ordiuntur decimum psalmum, hinc fit ut eorum numerus unitate nostrum superet usque ad centesimumdecimumtertium, qui itidem in duos distinguitur. Et centesimus decimusquintus connequitur præcedenti, inde ad suam numerationem redeunt.

Ut quid domine recessisti longe, despicias in opportunitatibus in tribulatione? Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consilijs quibus cogitant. Quoniam laudatur peccator in desiderijs animæ suæ, & iniquus benedicatur. Exacerbauit dominum: peccator secundum multitudinem iræ suæ non quæret. Non est deus in conspectu eius: inquinatæ sunt uia illius in omni tempore. Auferuntur iudicia tua à facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur. Dixit enim in corde suo, non mouebo à generatione in generationem sine malo. Cuius maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor & dolor. Sedet in insidijs cum diuitibus: in occultis ut interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum in laqueo suo: humiliabit eum, inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit pauperum. Dixit enim in corde suo, oblitus est deus, auertit faciem suam ne uideat in finem. Exurge domine deus, exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum. Propter quid irritauit impius deum? dixit enim in corde suo, non requiret. Vides, quoniam tu laborem & dolorem consideras: ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor. Contere brachium peccatoris & maligni: quæretur peccatum illius, & non inuenietur. Dominus regnabit in æternum & in seculum seculi: peribitis gentes de terra illius. Desiderium pauperum exaudiuit dominus: præparatione cordis eorum audiuit auris tua. Iudicare pupillo & humili: ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

In finem, psalmus Dauid.

X

A In domino confido: quomodo dicitis animæ meæ, transmigra in montem sicut passer? Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum: parauerunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde. Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: iustus autem quid fecit? Dominus in templo sancto suo, dominus in cælo sedes eius. Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum. Dominus interrogat iustum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam. Pluet super peccatores laqueos

Ut nunquam
non impetitur
constas fides,
ita nunquam
succumbit

laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum. Quoniam iustus dominus, & iustitias dilexit: æquitatem uidit uultus eius.

In finem pro octaua, psalmus Dauid.

XI

Detestatur impietatem & cōmercium perfidorum

Saluum me fac domine, quoniam defecit sanctus, quoniam diminutæ sunt ueritates à filiis hominum. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde & corde locuti sunt. Disperdat dominus uniuersa labia dolosa, linguam magniloquam. Qui dixerunt, Linguam nostram magnificabimus: labia nostra à nobis sunt, quis noster dominus est? Propter miseriam inopum & gemitum pauperum nunc exurgam: dicit dominus. Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo. Eloquia domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum. Tu domine seruabis nos: & custodies nos à generatione hac in æternum. In circuitu impij ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

In finem, psalmus Dauid.

XII

Longanimitatis oratio est

Vsquequo domine obliuisceris me in finem? usquequo auertis faciem tuam à me? Quandiu ponam consilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem? Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me domine deus meus. Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in morte: nequādo dicat inimicus meus, Præualui aduersus eum. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero. Ego autem in misericordia tua speraui. Exultabit cor meum in salutari tuo: cātabo domino qui bona tribuit mihi: & psallam nomini domini altissimi.

In finem, psalmus Dauid.

XIII

Argumentatur omnes esse peccatores, & docet quæ pijs quæq; impijs sint euentura

Dixit insipiens in corde suo, Non est deus. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Dominus de cœlo prospexit super filios hominum: ut uideat si est intelligens aut requirens deum. Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant: uenenum aspidum sub labijs eorum. Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: ueloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio & infelicitas in uis eorum, & uiam pacis non cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum. Nōne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam sicut escam panis? Dominum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore ubi non erat timor. Quoniam dominus in generatione iusta est: consilium inopis confudistis, quoniam dominus spes eius est. Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum auerterit dominus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob & lætabitur Israel.

Psalmus Dauid.

XIII

Qui uerè pijs sint & quibus obuentura regni cœlestis hereditas

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur ueritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua, Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit aduersus proximos suos, Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, timor autem dominum glorificat, Qui iurat proximo suo, & non decipit: qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit. Qui facit hæc, non mouebitur in æternum.

Tituli inscriptio ipsi Dauid.

XV

Mundi rebus nihil fragilius, fiducia in deum nihil firmius

Conserua me domine, quoniā speraui in te. dixi domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. Sanctis qui sunt in terra eius mirificauit omnes uoluntates meas in eis. Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt. Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea. Dominus, pars hæreditatis meæ & calicis mei, tu es qui restitues hæreditatem meam mihi. Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea præclara est mihi. Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectum, insuper & usque ad noctem increpauerunt me

C me renes mei. Prouidebam dominum in conspectu meo semper, quoniam à dextris est mihi ne commouear. Propter hoc lætatum est cor meum & exultauit lingua mea, in super & caro mea requiescet in spe Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem, Notas mihi fecisti uias uitæ, adimplebis me lætitia cum uultu tuo, delectationes in dextera tua usque in finem.

Oratio Dauid.

XVI

A Exaudi domine iustitiam meam, intende deprecationem meam: Auribus percipe orationem meam, non in labijs dolosis. De uultu tuo iudicium meum prodeat, oculi tui uideant æquitatem. Probasti cor meum, & uisitasti nocte: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas: Vt non loquatur os meum, opera hominum, propter uerba labiorum tuorum ego custodiui uias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moueantur uestigia mea. Ego clamaui quoniam exaudisti me deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi uerba mea. Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te, A resistentibus dextera tua, custodi me ut pupillam oculi, Sub umbra alarum tuarum protege me, à facie impiorum qui me afflixerunt: Inimici mei animam meam circundederunt, adipem suum concluserunt, os eorum locutum est superbiam. Proijcientes me, nunc circundederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram. Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, & sicut catulus leonis habitans in abditis. Exurge domine, præueni eum, & super planta eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam. Ab inimicis manus tuæ, domine, à paucis de terra diuide eos in uita eorum: & de absconditis tuis adimpletus est uenter eorum: Saturati sunt filijs, & dimiserunt reliquias suas paruulis suis. Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

Deprecatur
tationes, &
petit à domi
no ptectionē

In finem puero domini Dauid, qui locutus est domino uerba cantici huius, in die qua eripuit eum dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul, & dixit,

2 Reg. 22 a

XVII

A Diligam te domine fortitudo mea, dominus firmamentum meum & refugium meum & liberator meus: Deus meus, adiutor meus, & sperabo in eum: Protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus. Laudans inuocabo dominum, & ab inimicis meis saluus ero. Circundederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Dolores inferni circundederunt me, præoccupauerunt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dominum, & ad deum meum clamaui, Et exaudiuit de templo sancto suo uocem meam, & clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius. Commota est & contremuit terra, & fundamenta montium conturbata sunt & commota sunt, quoniam iratus est eis. Ascendit fumus in ira eius, & ignis à facie eius exarsit, carbones succensi sunt ab eo. Inclinauit cœlos, & descendit: & caligo sub pedibus eius. Et ascendit super cherubim, & uolauit: uolauit super pennas uentorum. Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris. Præ fulgore in conspectu eius nubes transferunt, grando & carbones ignis. Et in tonuit de cœlo dominus, & altissimus dedit uocem suam: grando & carbones ignis. Et misit sagittas suas, & dissipauit eos: fulgura multiplicauit, & conturbauit eos. Et apparuerunt fontes aquarum, & reuelata sunt fundamenta orbis terrarum Ab increpatione tua domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ. Misit de summo, & accepit me: & assumpsit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me. Præuenerunt me in die afflictionis meæ, & factus est dominus protector meus. Et eduxit me in latitudinem, saluum me fecit quoniam uoluit me. Et retribuet mihi dominus secundum iustitiam meam, & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi: Quia custodiui uias domini, nec impiè gessi à deo meo. Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: & iustitias eius non repuli à me. Et ero immaculatus cum eo, & obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, & secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius. Cum sancto, sanctus eris: & cum uiro innocente, innocēs

Gratias agit
deo qui eū ex
periculis eri
puit, quæ
hic enumerās,
describit maie
statem & be
neficia dei

innocens eris. Et cum electo electus eris: & cum peruerso peruersus eris. Quoniam tu populum humilem saluum facies: & oculos superborum humiliabis. Quoniam tu illuminas lucernam meam domine: deus meus illumina tenebras meas. Quoniam in te eripiar a temptatione: & in deo meo transgrediar murum. Deus meus impolluta uia eius: eloquia domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se. Quoniam quis deus prater dominum: aut quis deus prater deum nostrum: Deus qui praeinxit me uirtute: & posuit immaculatam uiam meam. Qui perfecit pedes meos tanquam ceruorum: & super excelsa statuens me: Qui docet manus meas ad praelium: & posuisti ut arcum aereum brachia mea. Et dedisti mihi protectionem salutis tuae: & dextera tua suscepit me. Et disciplina tua cor rexit me in finem, & disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: & non sunt infirmata uestigia mea. Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non conuertar donec deficient. Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos. Et praeinxisti me uirtute ad bellum: supplantasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: & odientes me disperdidisti. Clamauerunt, nec erat qui saluos faceret: ad dominum, nec exaudiuit eos. Et comminuam eos ut puluerem ante faciem uentis: ut lutum platearum delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput Gentium: Populus quem non cognoui, seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi: Filij alieni, mentiti sunt mihi: filij alieni, inueterati sunt, & claudicauerunt a semitis suis. Viuit dominus & benedictus deus meus, & exaltetur deus salutis meae. Deus qui das uindictas mihi, & subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis: Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a uiro iniquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus domine: & nomini tuo psalmum dicam. Magnificans salutes regis eius, & faciens misericordiam Christo suo Dauid, & semini eius usque in seculum.

In finem, psalmus Dauid.

XVIII

Verbum Dei
quod illuminat
et quando salu-
tatis sit uir-
tus eius

COeli enarrant gloriam dei, & opera manuum eius annuntiat firmitatem. Dies diei A
eructat uerbum: & nox nocti indicat scientiam. Non sunt loquelae neque sermones,
quorum non audiantur uoces eorum. In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines or-
bis terrae uerba eorum: In sole posuit tabernaculum suum: & ipse tanquam sponsus proce-
dens de thalamo suo, Exultauit ut gigas ad currendam uiam: a summo caelo egressio eius,
Et occursum eius usque ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius. Lex domini B
immaculata, conuertens animas: testimonium domini fidele, sapientiam praestans paru-
lis. Iustitiae domini rectae, latificantes corda: praeceptum domini, lucidum, illuminans oculos. Timor domini sanctus permanens in seculum seculi: iudicia domini uera, iustificata in
semetipsa. Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: & dulciora super mel
& fauum. Etenim seruus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa. Delicta quis C
intelliget: ab occultis meis munda me: & ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerint do-
minati, tunc immaculatus ero, & emundabor a delicto maximo. Et erunt ut complacent
eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Domine adiutor meus,
& redemptor meus.

In finem, psalmus Dauid.

XIX

Deum suis per
omnia beni-
gnum futurum
promittitur

EXaudiat te dominus in die tribulationis, protegat te nomen dei Iacob. Mittat tibi au- A
xilium de sancto, & de Sion tueatur te. Memor sit omnis sacrificij tui, & holocau-
stum tuum pingue fiat. Tribuat tibi secundum cor tuum, & omne consilium tuum confir-
met. Laetabimur in salutare tuo: & in nomine dei nostri magnificabimur. Impleat dominus B
omnes petitiones tuas, nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus Christum suum. Ex-
audiet illum de caelo sancto suo, in potentatibus salus dexterae eius. Hi in curribus, & hi in
equis: nos autem in nomine domini dei nostri inuocabimus. Ipsi obligati sunt & ceciderunt:
nos autem surreximus & erecti sumus. Domine saluum fac regem, & exaudi nos in die qua
inuocauerimus te.

In finem

In finem, Psalmus David.

xx

A Domine in uirtute tua lætabitur rex: & super salutare tuum exultabit uehementer. De
siderium cordis eius tribuisti ei: & uoluntate labiorum eius non fraudasti eum. Quo
niam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapi
de pretioso. Vitam petijt à te: & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum & in seculum
seculi. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam & magnum decorem impones super
eum. Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi: lætificabis eum in gaudio
cum uultu tuo. Quoniam rex sperat in domino: & in misericordia altissimi non commoue
bitur. Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te ode
runt. Pones eos ut clibanum ignis in tempore uultus tui: dominus in ira sua conturbabit
eos, & deuorabit eos ignis. Fructum eorum de terra perdes: & semen eorum à filiis homi
num. Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt consilia quæ non potuerunt stabili
re. Quoniam pones eos dorsum: in reliquijs tuis præparabis uultum eorum. Exaltare do
mine in uirtute tua: cantabimus & psallemus uirtutes tuas.

Gratias deo
pro innume
ris beneficijs
agit quæ part
tim recenset

In finem pro susceptione matutina, Psalmus David

xxi

A Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti: longe à salute mea uerba delicto
rum meorum. Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad in
spicientiam mihi. Tu autem in sancto habitas, laus Israel. In te sperauerunt patres nostri:
sperauerunt, & liberaisti eos. Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non
sunt confusi. Ego autem sum uermis & non homo: opprobrium hominum & abiectio ple
bis. Omnes uidentes me, deriserunt me: locuti sunt labijs, & mouerunt caput, Sperauit in
domino, eripiat eum: saluum faciat eum, quoniam uult eum. Quoniam tu es qui extraxisti
me de uentre: spes mea ab uberibus matris meæ. In te proiectus sum ex utero: de uentre ma
tris meæ deus meus es tu. Ne discefferis à me: quoniam tribulatio proxima est, quoniam
non est qui adiuuet. Circundederunt me uituli multi: tauri pingues obsederunt me. Ape
ruerunt super me os suum, sicut leo rapiens & rugiens. Sicut aqua effusus sum: & dispersa
sunt omnia ossa mea. Factum est cor meum tanquam cera, liquecēs in medio uentris mei.
Aruit tanquam testa uirtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in puluerem mor
tis deduxisti me. Quoniam circundederunt me canes multi: consilium malignantium obse
dit me. Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Ipsi uerò
considerauerunt, & inspexerunt me: Diuiserunt sibi uestimenta mea, & super uestem meam
miserunt sortem. Tu autē domine ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defensionem
meam conspice. Erue à framea animam meam: & de manu canis unicam meam. Salua
me ex ore leonis: & à cornibus unicornium humilitatem meam. Narrabo nomē tuum fra
tribus meis: in medio ecclesiæ laudabo te. Qui timetis deū laudate eum: uniuersum semen
Iacob glorificate eum Timeat eum omne semen Israel: Quoniam non spreuit neq; despe
xit deprecationem pauperis. Nec auertit faciem suam à me: & cum clamarem ad eum ex
audiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna: uota mea reddam in conspectu timētium
eum. Edent pauperes, & saturabuntur, & laudabunt dominum qui requirunt eum, uiuent
corda eorum in seculum seculi, Reminiscuntur & conuertentur ad dominum uniuersi fines
terræ, Et adorabunt in conspectu eius uniuersæ familiæ gentium. Quoniam domini est re
gnum, & ipse dominabitur gentium. Manducauerunt & adorauerunt omnes pingues ter
ræ, in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram, & anima mea illi uiuet: Et se
men meum seruiet ipsi. Annuntiabitur domino generatio uentura, & annuntiabunt cœli
iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit dominus.

Implorat dei
auxilium in ul
tima angustia
cōstitutus ubi
Christi passio
nem delinquit,
gentiumq; ua
ticinatur uos
cationem

Psalmus

Psalmus David,

xxii.

A Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuē ibi me collocauit. Super aquam
refectionis educauit me: animam meam conuertit. Deduxit me super semitas iusti
tiæ, propter nomen suum. Nam & si ambulauero in medio umbræ mortis, nō timebo ma
la, quoniam tu mecum es. Virga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt. Paraisti in con
spectu

Commemorat
immensa dei be
neficia

Q

pectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me. Impinguaſti in oleo caput meum: & calix meus inebriās quā praeclarus est. Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus uitae meae. Et ut inhabitem in domo domini, in longitudinem dierum.

Psalmus Dauid prima sabbathi,

XXIII

Deum omnium
esse dominum,
solisq; innocen-
tibus locum ad
pud ipsum: &
regem gloriae
uenturum

Domini est terra, & plenitudo eius: orbis terrarum & uniuersi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundauit eum: & super flumina praeparauit eum. Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius? Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in uano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionem a domino, & misericordiam a deo salutari suo. Haec est generatio quaerentium eum, quaerentium faciem dei Iacob. Attollite portas principes uestras, & eleuamini portae aeternales: & introibit rex gloriae. Quis est iste rex gloriae? dominus fortis & potens, dominus potens in prelio. Attollite portas principes uestras, & eleuamini portae aeternales: & introibit rex gloriae. Quis est iste rex gloriae? dominus uirtutum ipse est rex gloriae.

1. Cor. 10 f

Psalmus Dauid,

XXIII

Comunis ora-
tio & confessio
Psal. 30 a

Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido non erubescam. Neque irideant me inimici mei: Etenim uniuersi qui sustinent te, non confundentur. Confundantur omnes iniqua agentes superuacue. Vias tuas domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me. Dirige me in ueritate tua, & doce me: quia tu es deus saluator meus, & te sustinui tota die. Reminiscere miserationum tuarum domine, & misericordiarum tuarum quae a seculo sunt. Delicta iuuentutis meae, & ignorantias meas ne memineris. Secundum misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam domine. Dulcis & rectus dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in uia. Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites uias suas. Vniuersae uiae domini, misericordia & ueritas requirentibus testamentum eius, & testimonia eius. Propter nomen tuum domine propitiaberis peccato meo: multum est enim. Quis est homo qui timet dominum? legem statuit ei in uia quam elegit. Anima eius in bonis demorabitur: & semen eius haereditabit terram. Firmamentum est dominus timentibus eum: & testamentum ipsius ut manifestetur illis. Oculi mei semper ad dominum: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos. Respice in me, & miserere mei: quia unicus & pauper sum ego. Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: de necessitatibus meis erue me. Vide humilitatem meam & laborem meum, & dimitte uniuersa delicta mea. Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me. Custodi animam meam & erue me: non erubescam, quoniam speraui in te. Innocentes & recti adhaeserunt mihi: quia sustinui te. Libera deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

In finem, Psalmus Dauid,

XXV

Orat deum, ne
sibi percat in
nocentia sua,
quam habet ex
fide

Iudica me domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in domino sperans non infirmabor. Proba me domine & tenta me: ure renes meos & cor meum. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: & complacui in ueritate tua. Non sedi cum concilio uanitatis, & cum iniqua gerentibus non introibo. Odiui ecclesiam malignantium: & cum impijs non sedabo. Lauabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum domine. Vt audiam uocem laudis tuae, & enarrem uniuersa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tuae, & locum habitationis gloriae tuae. Ne perdas cum impijs animam meam, & cum uiris sanguinum uitam meam: In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus. Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei. Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te domine.

Esa. 1 b

Psalmus Dauid priusquam

liniretur.

XXVI

Experimentum
fidei quae in
periculis solatur
se dei patrocinio

Dominus illuminatio mea, & salus mea quem timebo? Dominus protector uitae meae: a quo trepidabo? Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas: qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt. Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum. Si exurgat aduersum me praelium: in hoc sperabo. Vnam petij a domino

domino, hanc requiram: ut inhabitem in domo domini omnibus diebus uitæ meæ, Vt ui-
 deam uoluptatem domini, & uisitem templum eius. Quoniam abscondit me in tabernacu-
 lo suo, in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me, &
 nunc exaltauit caput meum super inimicos meos. Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius
 hostiam uociferationis: cantabo & psalmum dicam domino. Exaudi domine uocem meā
 qua clamaui ad te: miserere mei, & exaudi me. Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea:
 faciem tuam domine requirā. Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.
 Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me deus salutaris meus. Quoniam
 pater meus & mater mea dereliquerunt me: dominus autē assumpsit me. Legem pone mihi
 dñe in uia tua, & dirige me in semita recta propter inimicos meos. Ne tradideris me in ani-
 mas tribulantium me, quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas si-
 bi. Credo uidere bona domini in terra uiuentium. Expecta dominum, uiriliter age: & con-
 fortetur cor tuum, & sustine dominum.

Huic Dauid

XXVII

A D te domine clamabo, deus meus ne fileas à me: nequando taceas à me, & assimila-
 bor descendentibus in lacum. Exaudi domine uocem deprecationis meæ dum oro
 ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum. Ne simul tradas me cum pec-
 catoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me: Qui loquuntur pacem cum pro-
 ximo suo, mala autem in cordibus eorum. Da illis secundum opera eorum, & secundum
 nequitiam adinventionum ipsorum, Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde
 retributionem eorum ipsis. Quoniam nō intellexerunt opera domini, & in opera manuum
 eius, destrues illos & non ædificabis eos. Benedictus dominus: quoniam exaudiuit uocem
 deprecationis meæ. Dominus adiutor meus, & protector meus: & in ipso sperauit cor
 meum, & adiuutus sum. Et reffloruit caro mea: & ex uoluntate mea confitebor ei. Do-
 minus fortitudo plebis suæ, & protector saluationum **CHRISTI** sui est. Saluum
 fac populum tuum domine, & benedic hæreditati tuæ: & rege eos & extolle illos usque
 in æternum.

Subito implo-
 rat dei auxi-
 liū cōtra fraus
 dulentos. Ex-
 auditur et gra-
 tias agit

Psalmus Dauid in consummatione
 tabernaculi

XXVIII

A Afferte domino filij dei, afferte domino filios arietum. Afferte domino gloriam & ho-
 norem, Afferte domino gloriam nomini eius: adorate dominum in atrio sancto eius.
 Vox domini super aquas, deus maiestatis in tonuit: dominus super aquas multas. Vox do-
 mini in uirtute, uox domini in magnificentia. Vox domini confringentis cedros: & con-
 fringet dominus cedros Libani, Et comminuet eas tanquam uitulum Libani: & dilectus
 quemadmodum filius unicornium. Vox domini intercidentis flammam ignis: uox domini
 concutientis desertum, & commouebit dominus desertum Cades. Vox domini præparan-
 tis ceruos, & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloriam. Dominus diluuiū
 inhabitare facit, & sedebit dominus rex in æternum. Dominus uirtutem populo suo dabit,
 dominus benedicet populo suo in pace.

Potentes inuē-
 tat ad cultum
 unius dei cui-
 us maiestatem
 extollit

Num. 16 a

Psalmus cantici in dedicatione domus Dauid

XXIX

A Exaltabo te domine, quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me.
 Domine deus meus clamaui ad te, & sanasti me. Domine eduxisti ab inferno animā
 meam: saluasti me à descendentibus in lacum. Psallite domino sancti eius, & cōfitemini me-
 moriæ sanctitatis eius. Quoniam ira in indignatiōe eius, & uita in uoluntate eius. Ad uespe-
 rum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia. Ego autem dixi in abundantia mea, non
 mouebor in æternum, (Domine in uoluntate tua præstitisti decori meo uirtutem) Auertisti
 faciem tuam à me, & factus sum conturbatus. Ad te domine clamabo, & ad deum meum
 deprecabor. Quæ utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem? nunquid con-
 fitebitur tibi puluis, aut annuntiabit ueritatem tuam? Audiuit dominus, & misertus est mei:
 dominus factus est adiutor meus. Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: concipi-

Gratias agit
 deo ob accep-
 tū beneficiū,
 et docet om-
 nia pijs tuta
 apud deum

Q 2 disti

disti saccum meum, & circundedisti me lætitia: Vt cætet tibi gloria mea, & non compungar: domine deus meus in æternum confitebor tibi.

In finem, Psalmus Dauid

xxx

*Orat in graui
afflictione cõ/
stitutus, exau/
di me, & gra/
tias agit*

Luc. 25 f

IN te domine speraui, non confundar in æternum: in iustitia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me. Esto mihi in deum protectorem, & in domum refugij: ut saluum me facias. Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & enutries me, Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. In manus tuas commendo spiritum meum, redemisti me domine deus ueritatis. Odisti obseruantes uanitates superuacue. Ego autem in domino speraui: Exultabo & lætabor in misericordia tua, quoniam respexisti humilitatem meam, saluasti de necessitatibus animam meam. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatiofo pedes meos. Miserere mei domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & uenter meus: Quoniam defecit in dolore uita mea, & anni mei in gemitibus, Infirmata est in paupertate uirtus mea, & ossa mea conturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium uicinis meis ualde, & timor notis meis. Qui uidebant me, foras fugerunt à me: Obluioni datus sum tanquam mortuus à corde. Factus sum tanquam uas perditum: Quoniam audiui uituperationem multorum commorantium in circuitu. In eo dum conueniret simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt. Ego autem in te speraui domine: dixi, Deus meus es tu, In manibus tuis sortes meae. Eripe me de manu inimicorum meorum, & à persequentibus me. Illustra faciem tuam super seruum tuum, saluum me fac in misericordia tua: Domine non confundar, quoniam inuocaui te. Erubescant impij, & deducantur in infernum: Muta fiant labia dolosa quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem in superbia & in abusione. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine, quam abscondisti timentibus te, Perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum. Abscondes eos in abscondito faciei tue à conturbatione hominum. Proteges eos in tabernaculo, à contradictione linguarum. Benedictus dominus: quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita. Ego autem dixi in excessu mentis meae, proiectus sum à facie oculorum tuorum. Ideo exaudisti uocem orationis meae, dum clamarem ad te. Diligite dominum omnes sancti eius: quoniam ueritatem requirit dominus, & retribuet abundanter faciëtibus superbiam. Viriliter agite, & confortetur cor uestrum omnes qui speratis in domino.

Ipsi Dauid intellectus.

xxx i

*Qualis res sit
agnoscere aut
nõ agnoscere
peccata, &
quõ eorum ue
nia impetretur*

BEati quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. Beatus uir cui nõ imputauit dominus peccatum, nec est in spiritu eius dolus. Quoniam tacui in uetera uerunt ossa mea: dum clamarem tota die. Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina. Delictum meum cognitum tibi feci: & iniustitiam meam non abscondi. Dixi, Confitebor aduersum me iniustitiam meam domino: & tu remisisti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore oportuno. Veruntamen in diluuiò aquarum multarum, ad eum non approximabunt. Tu es refugium meum à tribulatione quæ circundedit me: exultatio mea erue me à circulantibus me. Intellectum tibi dabo, & instruam te in uia hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equus & mulus: quibus non est intellectus. In chamo & freno maxillas eorũ constringe qui non approximant ad te. Multa flagella peccatoris: sperantem autem in domino misericordia circundabit. Lætamini in domino & exultate iusti: & gloriamini omnes recti corde.

*Hymnus quo
dei omnipotẽ
tia decætatur*

In finem, Psalmus Dauid.

xxx i i

EXultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. Confitemini domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi. Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in uociferatione. Quia rectum est uerbum domini, & omnia opera eius in fide. Diligit misericordiam & iudicium: misericordia domini plena est terra. Verbo domini cœli firmati sunt: & spiritu

& spiritu oris eius omnis uirtus eorum. Congregans sicut in utre aquas maris: ponens in thesauris abyssos. Timeat dominum omnis terra: ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem. Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt. Dominus dissipat consilia gentium: reprobatur autem cogitationes populorum, & reprobatur consilia principum. Consilium autem domini in æternum manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationem. Beata gens cuius est dominus, deus eius: populus quem elegit in hæreditatem sibi. De celo respexit dominus: uidit omnes filios hominum. De præparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram. Qui finxit sigillatim corda eorum: *Pro. 16. 21* qui intelligit omnia opera eorum. Non saluatur rex per multam uirtutem: & gigas non saluabitur in multitudine uirtutis suæ. Fallax equus ad salutem: in abundantia autem uirtutis suæ non saluabitur. Ecce oculi domini super metuentes eum, & in eis qui sperant super misericordia eius. Ut eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame. Anima nostra sustinet dominum, quoniam adiutor & protector noster est. Quia in eo lætabitur cor nostrum: & in nomine sancto eius sperauimus. Fiat misericordia tua domine super nos quæadmodum sperauimus in te.

Dauid cum immutauit uultum suum coram Abimélech, & dimisit eum & abiit, *ij. Reg. xxi. d*

XXXIII

Benedicam dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo. In domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, & lætentur. Magnificate dominum mecum, & exaltet nomen eius in idipsum. Exquisiui dominum, & exaudiuit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eum, & illuminamini: & facies uestre non confundentur. Iste pauper clamauit, & dominus exaudiuit eum, & ex omnibus tribulationibus eius saluauit eum. Immittet angelus domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos. Gustate, & uidete quoniam suauis est dominus: beatus uir qui sperat in eo. Timeate dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum. Diuites eguerunt & esurierunt, inquirentes autem dominum non minuentur omni bono. Venite filij, audite me: timorem domini docebo uos. Quis est homo qui uult uitam, diligit dies uidere bonos? Prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diuerte à malo, & fac bonum: inquire pacem, & persequere eam. Oculi domini super iustos: & aures eius in preces eorum. Vultus autem domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum. Clamarunt iusti, & dominus exaudiuit eos, & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Iuxta est dominus ijs qui tribulato sunt corde: & humiles spiritu saluabit. Multæ tribulationes iustorum, & de omnibus his liberabit eos dominus. Custodit dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur. Mors peccatorum pessima, & qui oderunt iustum delinquent. Redimet dominus animas seruorum suorum, & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Huic Dauid

XXXIII

Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me. Apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium mihi. Effunde frameam, & conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, Salus tua ego sum. Confundantur & reuerentur quærentes animam meam. Auertantur retrorsum & confundantur cogitantes mihi mala. Fiant tanquam puluis ante faciem uenti, & angelus domini coartans eos. Fiant uia illorum tenebræ & lubricum: & angelus domini persequens eos. Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: superuacue exprobrauerunt animam meam. Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit apprehendat eum: & in laqueum cadat in ipsum. Anima autem mea exultabit in domino: & delectabitur super salutari suo. Omnia ossa mea dicent, domine quis similis tibi? Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum & pauperem à diripientibus eum. Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ. Ego autem cum mihi molesti essent, induebar cilicio, humiliabam in ieiunio animam meam, & oratio mea in sinu meo conuertetur

*In hac gratia
rum ad hoc te
statur deus noster
quædam suis de
esse*

1. Pet. 3. 6

*Oppressus ab
his de quibus
bene fuit meri
tus inuocat op
pem diuinam
Psal. 82. 4*

tetur. Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic cōplacebam: quasi lugens & cōtristatus sic humiliabar. Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt, congregata sunt super me flagella, & ignorauit. Dissipati sunt nec compuncti, tentauerunt me, subsannauerunt me subsannatione: frenduerūt super me dentibus suis. Domine quando respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam. Confitebor tibi in ecclesia magna, in populo graui laudabo te. Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi iniquè, qui oderunt me gratis, & annuunt oculis. Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur: & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant. Et dilatauerūt super me os suum: dixerunt, Euge, euge, uiderunt oculi nostri. Vidisti domine ne fileas: domine ne discedas à me. Exurge & intende iudicio meo: deus meus, & dominus meus in causam meam. Iudica me secundum iustitiam tuam domine deus meus: & non supergaudeant mihi. Non dicant in cordibus suis, Euge euge animæ nostræ: nec dicant, deuorabimus eum. Erubescant & reuerentur simul qui gratulantur malis meis. Induantur confusione & reuerentia qui magna loquūtur super me. Exultent & lætentur qui uolunt iustitiam meam: & dicant semper, magnificetur dominus, qui uolunt pacem serui eius. Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.

Apo. 15 d

In finem, seruo domini David

xxxv

Impios depingit, & orat pro pijs

Dixit iniustus ut delinquat in semetipso, non est timor dei ante oculos eius. Quoniam dolose egit in conspectu eius: ut inueniatur iniquitas eius ad odium. Verba oris eius iniquitas & dolus: noluit intelligere ut bene ageret. Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni uia non bonæ, malitiam autem non odiuit. Domine in cœlo misericordia tua: & ueritas tua usque ad nubes. Iustitia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa. Homines & iumenta saluabis domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus. Filij autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt. Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ: & torrente uoluptatis tuæ potabis eos. Quoniam apud te est fons uitæ: & in lumine tuo uidebimus lumen. Pretende misericordiam tuam scientibus te, & iustitiam tuam his qui recto sunt corde. Non ueniat mihi pes superbiæ: & manus peccatoris non moueat me. Ibi ceciderunt omnes qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Ipsi David

xxxvi

Impios non imitandos et si prosperrime agat, tunc quis finis & pium & impium maneat

Noli æmulari in malignantibus, neque zelaueris facientes iniquitatem, Quoniam tanquam fœnum uelociter arefcunt: & quemadmodum olera herbarum cito decidit. Spera in domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, & pascere in diuitijs eius. Delectare in domino: & dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela domino uiam tuam, & spera in eo: & ipse faciet. Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tanquam meridiem: Subditus esto domino, & ora eum. Noli æmulari in eo qui prosperatur in uia sua, in homine facie te iniustitias. Desine ab ira, & derelinque furorem: noli æmulari ut maligneris. Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terram. Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quæres locum eius, & non inuenies. Mansueti autem hereditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustum, & stridebit super eum dentibus suis. Dominus autem irridebit eum: quoniam prospicit quod ueniet dies eius. Gladium euaginauerunt peccatores, intenderunt arcum suum, ut deficiant pauperem & inopem, ut trucident rectos corde. Gladius eorum intret in corda ipsorum: & arcus eorum confringatur. Melius est modicum iusto super diuitias peccatorum multas. Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem iustos dominus. Non uit dominus dies immaculorum: & hereditas eorum in æternum erit. Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt. Inimici uero domini mox ut honorificati fuerint & exaltati: deficientes quemadmodum sumus deficient. Mutuatur peccator, & non soluet: iustus autem miseretur & retribuet. Quia benedictes ei hereditabunt terram: maledictes autem ei disperibunt. Apud dominum gressus hominis dirigentur, & uiam eius uolet. Cum ceciderit, non collidetur: quia dominus superponit

E ponit manum suam. Iunior fui, etenim senui: & non uidi iustum derelictum, nec semen eius quærens panem. Tota die miseretur & commodat: & semen illius in benedictione erit. Declina à malo, & fac bonum, & inhabita in seculum seculi. Quia dominus amat iudicium, & non derelinquet sanctos suos: in æternum conseruabuntur. Iniusti punientur: & semen impiorum peribit. Iusti autem hæreditabunt terram: & inhabitabunt in seculum seculi super eam. Os iusti meditabitur sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium. Lex dei eius in corde ipsius, & non supplantabuntur gressus eius. Considerat peccator iustum, & quærit mortificare eum. Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cum iudicabitur illi. Expecta dominum, & custodi uiam eius: & exaltabit te ut hæreditate capias terram: cum perierint peccatores uidebis. Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani. Et transiui, & ecce non erat: quæsiui eum, & non est inuentus locus eius. Custodi innocentiam, & uide æquitatem: quoniam sunt reliquæ homini pacifico. Iniusti autem disperibunt simul, reliquæ impiorum interibunt. Salus autem iustorum à domino: & protector eorum in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dominus, & liberabit eos, & eruet eos à peccatoribus, & saluabit eos: quia sperauerunt in eo.

Psalmus Dauid in rememoratione, die sabbathi.

XXXVII

A Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me. Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam. Nō est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum. Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & sicut ouis graue grauata sunt super me. Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ à facie insipientiæ meæ. Miser factus sum & curuatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar. Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea. Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei. Domine, ante te omne desiderium meum: & gemitus meus à te non est absconditus. Cor meum conturbatum est, dereliquit me uirtus mea: & lumen oculorum meorum & ipsum non est mecum. Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt. Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: Et uim faciebant qui quærebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt uanitates, & dolos tota die meditabantur. Ego autem tanquam surdus nō audiebam: & sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones. Quoniam in te domine speraui, tu exaudies me domine deus meus. Quia dixi, Nequando supergaudeant mihi inimici mei: & dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt. Quoniā ego in flagella paratus sum: & dolor meus in conspectu meo semper. Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo, Inimici autem mei uiuunt, & confirmati sunt super me: & multiplicati sunt qui oderunt me iniquè. Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatem. Ne derelinquas me domine deus meus: ne discefferis à me. Intende in adiutorium meum, domine deus salutis meæ.

In finem pro Idithun canticum Dauid

XXXVIII

A Dixi, Custodiam uias meas: ut nō delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam cum consisteret peccator aduersum me. Obmutui & humiliatus sum, & silui à bonis: & dolor meus renouatus est. Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exarscit ignis. Locutus sum in lingua mea, notum fac mihi domine finem meum, & numerum dierum meorum quis est: ut sciam quid desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: & substantia mea tanquam nihilum ante te. Veruntamen uniuersa uanitas omnis homo uiuens. Veruntamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur. Thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea. Et nunc quæ est expectatio mea: nōne dominus, & substantia mea apud te est? Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me. Obmutui, & non aperui os meum, quoniā tu fecisti: amoue à me plagas tuas. A fortitudine enim manus tuæ ego defeci: In increpationibus propter iniquitatem, corripuisti hominem.

Q 4 Et tabescere

Explorat se
ipsum & cōfē
tetur crimen,
cedit malis ac
in deum omnē
fiduciā collo
cat.

Iob 19 b
Psalm. 54 b

Agnoscit se
quotidie pec
care & uerbe
ra mereri, ob
id implorat
misericordiā
domini

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: ueruntamen uanè conturbatur omnis homo. Exaudi orationem meam domine, & deprecationem meam auribus percipe: lachrymas meas Ne fileas: quoniam aduenia ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei. Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, & amplius non ero.

In finem, Psalmus David

XXXIX

Hac cōfessione
laudatur deus
& docetur
quō colendus
sit & inuocā-
dus

Hier. 17 b

EXpectans expectaui dominum & intendit mihi, & exaudiuit preces meas: Et eduxit me de lacu miserie, & de luto fecis. Et statuit super petram pedes meos, & direxit gressus meos. Et immisit in os meum canticum nouum, carmen deo nostro. Videbunt multi, & timebunt: & sperabunt in domino. Beatus uir cuius est nomen domini spes eius: & non respexit in uanitates & insanias falsas. Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua, & cogitationibus tuis non est quis similis tibi. Annuntiaui & locutus sum: multiplicatae sunt super numerum. Sacrificium & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi. Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixi, ecce uenio. In capite libri scriptum est de me ut facerem uoluntatem tuam, deus meus uolui, & legem tuam in medio cordis mei. Annuntiaui iustitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo, domine tu scisti. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: ueritatem tuam & salutare tuum dixi. Non abscondi misericordiam tuam & ueritatem tuam à concilio multo. Tu autem domine ne longe facias miserationes tuas à me: misericordia tua & ueritas tua semper susceperunt me. Quoniam circundederunt me mala quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meae, & non potui ut uiderem. Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me. Complaceat tibi domine ut eruas me: domine ad adiuuandum me respice. Confundantur & reuerantur simul, qui quaerunt animam meam ut auferant eam. Conuertantur retrorsum & reuerantur qui uolunt mihi mala. Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi, Euge, euge. Exultent & lætentur super te omnes quaerentes te: & dicant semper, magnificetur dominus, qui diligunt salutare tuum. Ego autem mendicus sum & pauper: dominus sollicitus est mei. Adiutor meus & protector meus tu es: deus meus ne tardaueris.

In finem, Psalmus David

XL

In egritudine
ne inuocat do-
minum ut sui
miseretur,
quoniam et ipse
miserus sit
pauperum

Mat. 26 b

BEatus uir qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala liberabit eum dominus, Dominus conseruet eum, & uiuificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius. Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: uersum stratum eius uersasti in infirmitate eius. Ego dixi, Domine misere mei: sana animam meam, quia peccaui tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur & peribit nomen eius: Et si ingrediebatur ut uideret, uana loquebatur cor eius: congregauit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras, & loquebatur: In idipsum Aduersum me susurrabant omnes inimici mei, aduersum me cogitabant mala mihi. Verbum iniquum constituerunt aduersum me, nunquid qui dormit non adiciet ut resurgat? Etenim homo pacis meae in quo speraui, qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantationem. Tu autem domine misere mei, & resuscita me, & retribuam eis. In hoc cognoui quoniam uoluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in eternum. Benedictus dominus deus Israel à seculo & usque in seculum: fiat, fiat.

In finem, intellectus filijs Core.

XLI

Queritur se
cōtumelijs ini-
micorum per-
turbatū esse,
spe tamē imo-
ta sustentari

QUemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ad deum fortem, uiuum: quando ueniam & apparebo ante faciem dei? Fuerunt mihi lachrymae meae panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, ubi est deus tuus? Hæc recordatus sum: & effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum dei In uoce exultationis & confessionis sonus epulantis. Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare uultus tui, & deus meus. Ad meipsum anima mea conturbata

turbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonijm à monte modico. Abyssus abyssum inuocat in uoce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transferunt. In die mandauit dominus misericordiam suam, & nocte canticum eius apud me, oratio deo uitæ meæ. Dicam deo, Susceptor meus es, quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus? Dum confringuntur ossa mea, exprobraeunt mihi qui tribulant me inimici mei. Dū dicunt mihi per singulos dies, ubi est deus tuus? quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in deo, quoniā adhuc confitebor illi: salutare uultus mei, & deus meus.

Psalmus David,

XLII

A Vdica me deus, & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo & do- *Eiusdem argu-
mēti cum præ-
cedente*
Illo serue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? Emitte lucem tuam, & ueritatem tuam: ipsa me deduxerunt & ad- *Sap. 41 d*
B duxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui lætificat iuuentutem meam. Confitebor tibi in cithara deus deus meus: quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare uultus mei, & deus meus.

In finem, filijs Core ad intellectum.

XLIII

A Deus auribus nostris audiui mus: patres nostri annuntiauerunt nobis Opus quod ope- *Pia expostula-
tione à deo pe-
titur, ut iuxta
fœdus cum pa-
tribus intum
auxilietur as-
sistis*
Dratus es in diebus eorum, in diebus antiquis. Manus tua gentes disperdidit, & planta-
sti eos: afflixisti populos, & expulisti eos. Nec enim in gladio suo possederūt terram, & bra-
chium eorum non saluauit eos, Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio uultus
tui: quoniam complacuiisti in eis. Tu es ipse rex meus & deus meus: qui mandas salutes Ia-
cob. In te inimicos nostros uentilabimus cornu: & in nomine tuo spernemus insurgentes in-
B nobis. Non enim in arcu meo sperabo: & gladius meus non saluabit me. Saluasti enim nos
de affligentibus nos: & odientes nos, confudisti. In deo laudabimur tota die: & in nomine
tuo confitebimur in secula. Nunc autem repulisti & confudisti nos: & non egredieris deus
in uirtutibus nostris: Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderunt nos di-
ripiabant sibi. Dedisti nos tanquam oues escarum: & in gentibus dispersisti nos. Vendidisti
populum tuum sine pretio: & non fuit multitudo in commutationibus eorum. Posuisti nos
C opprobrium uicinis nostris, subannationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro. Po-
suisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis. Tota die uerecundia
mea contra me est, & confusio faciei meæ cooperuit me. A uoce exprobrantis & obloquen-
tis, à facie inimici & persequentis. Hæc omnia uenerunt super nos, nec oblitus sumus te, & ini-
quæ non egimus in testamento tuo, Et non recessit retrò cor nostrum: & declinasti semitas
nostras à uia tua. Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: & cooperuit nos umbra mor-
D tis. Si oblitus sumus nomen dei nostri: & si expandimus manus nostras ad deum alienum,
Nōne deus requireret ista? ipse enim nouit abscondita cordis. Quoniam propter te morti-
ficamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis. Exurge, quare obdormis domine?
exurge: & ne repellas in finem. Quare faciem tuam auertis, obliuisceris inopiæ nostræ, & tri-
bulationis nostræ? Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: cōglutinatus est in ter-
ra uenter noster, Exurge domine adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum.

In finem, pro ijs qui commutabun-
tur, filijs Core ad intellectum, can-
ticum pro delicto.

XLIII

A Eructauit cor meum uerbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus *Laus ueri rei
gis Christi ac
sponse eius ec-
clesiæ, sub per-
sona regis &
reginæ*
Escribæ uelociter scribentis. Speciosus forma præ filijs hominum, diffusa est gratia in
labijs tuis: propterea benedixit te deus in æternū. Accingere gladio tuo super femur tuum,
potentissime. Specie tua & pulchritudine tua, intende prospere, procede, & regna. Propter
ueritatem & mansuetudinem & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua. Sa-
B gitta tuæ acutæ (populi sub te) cadent in corda inimicorum regis. Sedes tua deus in se-
culum

culum seculi, uirga directionis uirga regni tui. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propter ea unxit te deus deus tuus oleo lætitiæ præ confortibus tuis. Myrrha & gutta & casia à uestimentis tuis, à domibus eburneis, ex quibus delectauerunt te, filia regum in honore tuo. Astitit regina à dextris tuis in uestitu deaurato, circumdata uarietate. Audi filia, & uide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui. Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est dominus deus tuus & adorabunt eum. Et filia Tyri in muneribus: uultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis. Omnis gloria filia regis abintus, in fimbrijs aureis circumamicta uarietatibus. Adducentur regi uirgines post eam: proximæ eius afferentur tibi. Afferentur in lætitiâ & exultatione: adducentur in templum regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram. Memor ero nominis tui in omni generatione & generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

In finem, filijs Core pro arcanis Psalmus

XLV

*Ecclesie per
allegoriâ mu-
nita urbis, no-
ceri nō posse,
dominū enim
ei adesse*

Deus noster refugium & uirtus: adiutor in tribulationibus quæ inuenerunt nos nimis. Propterea non timebimus dū turbabitur terra, & transferentur montes in cor maris. Sonuerunt & turbatae sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus lætificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo. Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit uocem suam, mota est terra. Dominus uirtutum nobiscum: susceptor noster deus Iacob. Venite, & uidete opera domini, quæ posuit prodigia super terram: auferens bella usque ad finem terræ. Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni. Vacate, & uidete quoniam ego sum deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra. Dominus uirtutum nobiscum: susceptor noster deus Iacob.

In finem, pro filijs Core Psalmus.

XLVI

*Gratulatio su-
per aliqua ui-
ctoria, quæ ti-
bi rerum Chri-
sti est*

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in uoce exultationis. Quoniam dominus excelsus, terribilis, rex magnus super omnem terram. Subiecit populos nobis, & gentes sub pedibus nostris, Elegit nobis hæreditatem suam, speciem Iacob quam dilexit. Ascendit deus in iubilo: dominus in uoce tubæ. Psallite deo nostro, psallite: psallite regi nostro, psallite. Quoniam rex omnis terræ deus: psallite sapienter. Regnauit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctā suam. Principes populorum congregati sunt cum deo Abraham: quoniam dii fortes terræ, uehementer eleuati sunt.

Psalmus cantici filijs Core secunda sabbathi

XLVII

*Encomium
Hierosolymæ,
quæ figura
est ecclesie &
cuiuslibet fide-
lis animæ*

Magnus dominus & laudabilis nimis in ciuitate dei nostri, in monte sancto eius. Fundatur exultatione uniuersæ terræ: mons Sion latera aquilonis, ciuitas regis magni. Deus in domibus eius cognoscetur: cum suscipiet eam. Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: conuenerunt in unum. Ipsi uidetes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis, in spiritu uehementi conteres naues Bitharhis. Sicut audiuiimus sic uidimus in ciuitate domini uirtutū, in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in æternum. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. Secundum nomen tuum deus, sic & laus tua in fines terræ: iustitia plena est dextera tua. Lætetur mons Sion, & exultent filij Iudæ: propter iudicia tua domine. Circundate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius. Ponite corda uestra in uirtute eius: & distribuite domos eius, ut enarretis in progenie altera. Quoniam hic est deus, deus noster in æternum & in seculum seculi: ipse reget nos in secula.

In finem filijs Core Psalmus

XLVIII

*Rerum terre-
narum contem-
ptus*

Audite hæc omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem, Quicquid terrenarum & filij hominum: simul in unum diues & pauper. Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam. Inclinabo in parabolam aurem meam, aperiam in psalterio propositionem meam. Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me, Qui confidunt in uirtute sua: & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur.

Frater

Frater non redimit, redimet homo: non dabit deo placationem suam, Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum: & uiuet adhuc in finem. Nō uidebit interitum, cum uiderit sapientes morientes: simul insipiens & stultus peribunt. Etr elinquent alienis diuitias suas: & sepulchra eorum domus illorum in æternum. Tabernacula eorum in progenie & progenie, uocauerunt nomina sua in terris. Et homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis. Hæc uia illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacebunt. Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum ueterascet in inferno à gloria eorum. Veruntamen deus redimet animam meam de manu inferi cum acceperit me. Ne timueris cum diues factus fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius. Quoniam cum interierit, non sumet omnia, neq; descendet cum eo gloria eius. Quia anima eius in uita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. Introibit usque in progenies patrum suorum: & usq; in æternū non uidebit lumen. Homo cum in honore esset, non intellexit: cōparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph,

XLIX

A Deus deorum dominus locutus est: & uocauit terram. A solis ortu usq; ad occasum: ex Sion species decoris eius, Deus manifestè ueniet deus noster, & non filebit. Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas ualida. Aduocauit cœlum desursum, & terram discernere populum suum. Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia. Et annuntiabūt cœli iustitiā eius: quoniam deus iudex est. Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: deus deus tuus ego sum. Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper. Non accipiam de domo tua uitulos: neq; de gregibus tuis hircos. Quoniam meæ sunt omnes feræ syluarū, iumenta in montibus & boues. Cognoui omnia uolatilia cœli: & pulchritudo agri mecum est. Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius. Nunquid manducabo carnes taurorum: aut sanguinem hircorum potabo? Immola deo sacrificium laudis: & redde altissimo uota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me. Peccatori autem dixit deus, Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu uerò odisti disciplinam: & proiecisti sermones meos retrorsum. Si uidebas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas. Os tuum abūdauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduersum fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui. Existimasti iniquè quòd ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam. Intelligite hæc qui obliuiscimini deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat. Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter quo ostendam illi salutare dei.

*Comminatus
deum uenturū
in ultionē no-
stræ iniusti-
tiæ, quod cum
præposuere co-
lamus*

Psalm. 25. 8

In finem, Psalmus Dauid cum uenit ad eum Nathan propheta, quādo intrauit ad Beth sabee. ij. Reg. xij

L

A Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. Amplius laua me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatū meum contra me est semper. Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: ut iustificeris in sermonibus tuis, & uincas cum iudicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim ueritatem dilexisti: incerta & occulta sapiētiae tuæ manifestasti mihi. Asperges me hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor. Auditui meo dabis gaudium, & lætitiā, & exultabūt ossa humiliata. Auerte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me deus, & spiritum rectū innoua in uisceribus meis. Ne proijcias me à facie tua, & spiritum sanctū tuum ne auferas à me. Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali confirma me. Docebo iniquos uias tuas: & impij ad te cōuertētur. Libera me de sanguinibus deus deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam tuam. Domine, labia mea aperies: & os meum annuntiabit

*Adulterij &
homicidij sibi
cōscijs anxie
orat ueniā &
animi trāquil-
litatem*

i. Pet. 3. 2

tiabit laudem tuam. Quoniam si uoluisses sacrificium, dedissem: utique holocaustis non delectaberis. Sacrificium deo, spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum deus non despicias. Benigne fac domine in bona uoluntate tua Sion: ut ædificentur muri Hierusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum uitulos.

1. Reg. 22 b

In finem, intellectus Dauid, cum uenit Doeg Idumæus, & annuntiavit Sauli, & dixit, Venit Dauid in domum Abimelech.

LI

Obiurgat impiam linguam tei meritem, & nunciat ei imminere excidium

Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum. Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quam loqui æquitatem. Dilexisti omnia uerba præcipationis, lingua dolosa: Propterea deus destruet te in finem: euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra uiuentium. Videbunt iusti & timebunt, & super eum ridebunt: & dicent, Ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum, sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: & præualuit in uanitate sua. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei, speraui in misericordia dei in æternum, & in seculum seculi. Confitebor tibi in seculum quia fecisti: & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

In finem, pro Mahalath intelligentia Dauid

LII

Peccatores nos oēs esse, dei timorē simulare potius quam habere, Et salutē piorum esse à domino

Dixit insipiens in corde suo, non est deus. Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: & non est qui faciat bonum. Deus de cælo prospexit super filios hominum: ut uideat si est intelligens, aut requirens deum. Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam ut cibum panis? Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore ubi non erat timor, Quoniam deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam deus spreuit eos. Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum conuerterit deus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

1. Reg. 23 d

In finem, in carminibus intellectus Dauid cum uenissent Ziphæi, & dixissent ad Saul, Nonne Dauid absconditus est apud nos?

LIII

Inuocatio in magna necessitate, & beneficiorum agnitio

Deus in nomine tuo saluum me fac: & in uirtute tua iudica me. Deus exaudi orationem meam: auribus percipe uerba oris mei. Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam: & non proposuerunt deum ante conspectum suum. Ecce enim deus adiuuat me: & dominus susceptor est animæ meæ. Auerte mala inimicis meis: & in ueritate tua disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo domine quoniam bonum est. Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus.

In finem, in carminibus intellectus Dauid

LIIII

Anxia oratio est dū grauius urgent amici alienati quam hostes

Exaudi deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: Intende mihi, & exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum a uoce inimici, & a tribulatione peccatoris. Quoniam declinauerunt in me iniquitates, & in ira molesti erant mihi. Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me. Timor & tremor uenerunt super me: & contexerunt me tenebræ: Et dixi, quis dabit mihi pennas sicut columbæ: & uolabo & requiescam? Ecce elongaui fugiens: & mansi in solitudine, Expectabam eum qui saluum me fecit à pusillanimitate spiritus, & tempestate. Præcipita domine, diuide linguas eorum: quoniam uidi iniquitatem & contradictionem in ciuitate. Die ac nocte circumdabit eam super muros eius: iniquitas & labor in medio eius, & iniustitia. Et non defecit de plateis eius usura & dolus. Quoniam si inimicus maledixisset mihi: sustinuissem utique. Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo. Tu uero homo unanims, dux meus & notus meus. Qui simul mecum dulces capiebas cibos, in domo dei ambulauimus cum consensu. Veniat mors super illos: & descendant in infernum uiuentes. quoniam nequitie in habitaculis eorum in medio eorum. Ego autem ad deum

ad deum clamaui: & dominus saluabit me. Vespere, & mane, & meridie narrabo & annuntiabo, & exaudiet uocem meam. Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum. Exaudiet deus, & humiliabit illos qui est ante secula. Non enim est illis commutatio, & non timuerunt deum: extendit manum suam in retribuendo. Contaminauerunt testamentum eius: diuisi sunt ab ira uultus eius: & appropinquauit cor illius. Molliti sunt sermones eius super oleum: & ipsi sunt iacula. Lacta super dominum curam tuam, & ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem iusto. Tu uero deduces eos in puteum interitus. Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te domine.

In finem, pro populo qui à sanctis longè factus est, Dauid in tituli inscriptione, cum tenuerunt eum Allophyli in Geth.

L V

A Miserere mei deus, quoniam conculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me. *Orat dominā ut sibi adsit, cum innocens appetatur*
M Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me. Ab altitudine diei timebo: ego uero in te sperabo. In deo laudabo sermones meos, in deo speraui: non timebo quid faciat mihi caro. Tota die uerba mea execrabātur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum. Inhabitabunt & abscondent: ipsi calcaneum meum obseruabunt. Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes. Deus, uitam meam annuntiaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo, Sicut & in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum, In quacunque die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es. In deo laudabo uerbum, in domino laudabo sermonem: in deo speraui, non timebo quid faciat mihi homo. In me sunt deus uota tua, quæ reddam laudationes tibi. Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu, ut placeam coram deo in lumine uiuentium.

In finem, ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione, cum fugeret à facie Saul in speluncam.

L V I

A Miserere mei deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas. Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit mihi. Misit de cælo, & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit deus misericordiam suam & ueritatem suam: & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus. Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum, gladius acutus. Exaltare super cælos deus: & in omnem terram gloria tua. *Ob liberationem à periculis agit gratias deo*
B Laqueum parauerunt pedibus meis: & incuruauerunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foveam: & inciderunt in eam. Paratum cor meum deus, paratum cor meum, cantabo & psalmum dicam. Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis domine: psalmum dicam tibi in gentibus: Quoniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, & usque ad nubes ueritas tua. Exaltare super cælos deus: & super omnem terram gloria tua.

In finem, ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione.

L V I I

A Si uerè utique iustitiam loquimini: recta iudicate filij hominum. Etenim in corde iniqui, *Impiorum, eorumque exitus descriptio*
S tates operamini: in terra iniustitias manus uestre concinnant. Alienati sunt peccatores à uulua: errauerunt ab utero, locuti sunt falsa. Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surdæ, & obturant aures suas, Quæ non exaudiet uocem incantantium, & uenefici incantantis sapienter. Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet dominus. Ad nihilum deuenient tanquam aqua decurrens: intēdit arcum suum donec infirmetur. Sicut cera quæ fluit, auferetur: supercecidit ignis, & non uiderunt solem. Prius quàm intelligerent spinæ uestre rhamnum: sicut uiuentes, sic in ira absorbet eos. Lætabitur iustus cum uiderit uindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris, Et dicet homo, si utique est fructus iusto: utique est deus iudicans eos in terra.

i Reg. 19

In finem, ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione, quando misit Saul, & custodiuit domum eius ut interficeret eum.

L V I I I

R Eripe

*Orat auxilium
contra hostes
suos quos cu-
pit penitus
sublatos, &
agit gratias*

ERipe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgentibus in me, libera me. Eripe me de operantibus iniquitatem: & de uiris sanguinum salua me. Quia ecce ceperunt animam meam, irruerunt in me fortes. Neque iniquitas mea, neque peccatum meum domine: sine iniquitate cucurri & direxi. Exurge in occursum meum, & uide: & tu domine deus uirtutum deus Israel, Intende ad uisitandas omnes gentes: non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem. Conuertentur ad uesperam: & famem patientur ut canes, & circuibunt ciuitatem. Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit? Et tu domine deridebis eos: & ad nihilum deduces omnes gentes. Fortitudinem meam ad te custodiam, quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia eius praeueniet me. Deus ostendit mihi super inimicos meos, ne occidas eos: nequando obliuiscantur populi mei. Disperge illos in uirtute tua: & depone eos protector meus domine: Delictum oris eorum, & sermonem labiorum ipsorum, & comprehendantur in superbia sua. Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in consummatione: in ira consummationis, & non erunt. Et scient quia deus dominabitur Iacob, & finium terrae. Conuertentur ad uesperam, & famem patientur ut canes: & circuibunt ciuitatem. Ipsi dispergentur ad manducandum: si uero non fuerint saturati, & murmurabunt. Ego autem cantabo fortitudinem tuam, & exaltabo misericordiam tuam: Quia factus es susceptor meus, & refugium meum in die tribulationis meae. Adiutor meus tibi psallam, quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia mea.

In finem, pro ijs qui immutabuntur, in tituli inscriptione Dauid in doctrinam, cum succendit Syriam Mesopotamiae, & Syriam Soba, & conuertit Ioab, & percussit Idumaeam in ualle Salinarum duodecim millia.

LIX

*Precatur do-
minum ut re-
gnū suū ab ho-
stibus afflictū
sibi restituat*

DEus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis. Commouisti terram, & conturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos uino compunctionis. Dedisti metuentibus te significationem: ut fugiant a facie arcus. Ut liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua, & exaudi me. Deus locutus est in sancto suo, laetabor, & partabor Sichimam & conuallem tabernaculorum metibor: Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: Moab olla spei meae. In Idumaeam extendam calceamentum meum: mihi alienigenae subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me usque in Idumaeam? Nonne tu deus qui repulisti nos: & non egredieris deus in uirtutibus nostris? Da nobis auxilium de tribulatione: quia uana salus hominis. In deo faciemus uirtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

In finem, in hymnis Dauid.

LX

*Ex fidei fonti-
bus oratio est,
& gratiarum
actio pro Mes-
siae pmissione*

EXaudi deus deprecationem meam: intende orationi meae. A finibus terrae ad te clamaui: dum anxietur cor meum in petra exaltasti me, Deduxisti me: quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in uelamento alarum tuarum. Quoniam tu deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum. Dies super dies regis adicies: annos eius usque in diem generationis & generationis. Permanet in aeternum in conspectu dei: misericordiam & ueritatem eius quis requirit? Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi: ut reddam uota mea de die in diem.

In finem, pro Idithun, psalmus Dauid.

LXI

*Spiritualis in-
sultatio est,
quae ex fidei
penetralibus
proficiscitur*

Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meum. Nam & ipse deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non mouebor amplius. Quousque irruitis in hominem? interficitis uniuersi uos: tanquam parieti inclinato, & maceriae depulsae. Veruntamen pretium meum cogitauerunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant. Veruntamen deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea. Quia ipse deus meus & saluator meus: adiutor meus, non emigrabo. In deo salutare meum, & gloria mea: deus auxilij mei, & spes mea in deo est. Sperate in eo omnis congregatio.

congregatio populi, effundite corā illo corda uestra: deus adiutor noster in æternum. Ver-
 runtamen uani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris: ut decipiant ipsi de ua-
 nitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: diuitiæ si af-
 fluant, nolite cor apponere. Semel locutus est deus, duo hæc audiui, quia potestas dei est,
 & tibi domine misericordia, quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.

Psalmus David, cum esset in deserto Idumææ.

LXII

A Deus deus meus ad te de luce uigilo. Sitiuit in te anima mea, quā multipliciter tibi ca-
 ro mea, In terra deserta & inuia & inaquosa: sic in sancto apparui tibi, ut uiderem uir-
 tutem tuam & gloriam tuam. Quoniam melior est misericordia tua super uitas: labia mea
 laudabunt te. Sic benedicā te in uita mea: & in nomine tuo leuabo manus meas. Sicut adi-
 pe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum. Sic me-
 mor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus. Et
 in uelamento alarum tuarum exultabo: adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera
 tua. Ipsi uerò in uanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: traden-
 tur in manus gladij, partes uulpium erunt. Rex uerò lætabitur in deo, laudabuntur omnes
 qui iurant in eo, quia obstructum est os loquentium iniqua.

In finem, psalmus David.

LXIII

A Exaudi deus orationem meam cum deprecor: à timore inimici eripe animam meam.
 Protexisti me à conuentu malignantium: à multitudine operātium iniquitatem. Qui
 exacuerunt ut gladium linguas suas, intenderunt arcum rem amaram: ut sagittent in occul-
 tis immaculatum. Subito sagittabunt eum, & non timebunt: firmauerunt sibi sermonem
 nequam: Narrauerunt ut absconderent laqueos: dixerunt, quis uidebit eos? Scrutati sunt
 iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio. Accedet homo ad cor altū: & exaltabitur deus.
 Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: & infirmatæ sunt cōtra eos linguæ eorum.
 Conturbati sunt omnes qui uidebant eos: & timuit omnis homo. Et annuntiauerunt ope-
 ra dei: & facta eius intellexerunt. Lætabitur iustus in domino, & sperabit in eo: & laudabun-
 tur omnes recti corde.

In finem, psalmus David.

LXIII

A TE decet hymnus deus in Sion: & tibi reddetur uotū in Ierusalem. Exaudi orationem
 meam: ad te omnis caro ueniet. Verba iniquorum præualuerunt super nos: & impie-
 tatibus nostris tu propitiaberis. Beatus quem elegisti & assumpsisti: inhabitabit in atrijs
 tuis. Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum: mirabile in æquitate.
 Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terræ, & in mari longe. Præparans
 montes in uirtute tua, accinctus potentia: qui conturbas profundum maris, sonum fluctu-
 um eius. Turbabitur gentes, & timebunt qui habitant terminos, à signis tuis: exitus ma-
 tutini & uespere delectabis. Visitaſti terram & inebriaſti eam: multiplicasti locupletare
 eam. Flumen dei repletum est aquis: paraſti cibum illorum: quoniam ita est præparatio
 eius. Riuos eius inebrians, multiplica genimina eius: in stillicidijs eius lætabitur germinans.
 Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur ubertate. Pinguescent
 speciosa deserti: & exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouium, & ualles abun-
 dabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

In finem, psalmus David.

LXV

A VBilate deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. Dicite
 Ideo, quā terribilia sunt opera tua domine: in multitudine uirtutis tuæ mentientur tibi
 inimici tui. Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. Venite & uide-
 te opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum. Qui conuertit mare in aridam, in
 flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso. Qui dominatur in uirtute sua in æter-
 num, oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis. Bene-
 dicite gentes deum nostrum, & auditam facite uocem laudis eius. Qui posuit animam me-
 am ad uitam: & non dedit in commotionem pedes meos. Quoniam probasti nos deus:

R 2

igne

Gratias agit
 deo quod se
 nusquam des-
 erat

Orat ut se do-
 minus ab ini-
 micorum insi-
 dijs liberet, cō-
 minaturetiam
 illis sua mala

Obtestatur mi-
 sericordiā dei
 in qua est re-
 missio peccat-
 orum

Hæc gratula-
 tione uidetur
 usus in solenni-
 bus festis, qui-
 bus adhuc car-
 nales uictime
 offerebantur

igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra. Transuimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi uota mea, quæ distinxerunt labia mea. Et locutum est os meum in tribulatione mea. Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis. Venite, audite: & narrabo omnes qui timetis deum, quanta fecit animæ meæ. Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua mea. Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus. Propterea exaudiuit deus: & attendit uoci deprecationis meæ. Benedictus deus qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam à me.

In finem, in hymnis, psalmus cantici Dauid.

LXVI

*Orat ut se do-
minus cunctis
gentibus ma-
nifestet*

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet uultum suum super nos, & misereatur nostri: Ut cognoscamus in terra uiam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum. Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes. Lætentur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum suum. Benedicat nos deus deus noster, benedicat nos deus: & metuant eum omnes fines terræ.

In finem, psalmus cantici Dauid.

LXVII

*Fidei sup deo
suo & gestis
eius iactatio
est, qua genti-
bus deditione
sui prænu-
tiant*

Exurgat deus & dissipentur inimici eius: & fugiant qui oderunt eum, à facie eius. Sicut deficit fumus deficient: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie dei. Et iusti epulentur, & exultent in conspectu dei: & delectentur in lætitia. Cantate deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit super occasum: dominus nomen illi. Exultate in conspectu eius, turbabuntur à facie eius, patris orphanorum & iudicis uiduarum. Deus in loco sancto suo: deus in habitare facit unius moris in domo: Qui educit uinctos in fortitudine, similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris. Deus cum egredieris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto: Terra mota est, etenim cœli distillauerunt à facie dei Sinai, à facie dei Israel. Pluuiam uoluntariam segregabis deus hæreditati tuæ: & infirmata est, tu uerò perfecisti eam. Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus. Dominus dabit uerbum euangelizantibus uirtute multa. Rex uirtutū dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, & posteriora dorsi eius in pallore auri. Dum discernit cœlestes reges super eam, niue dealbabuntur in Selmon: mons dei, mons pinguis, Mons coagulatus, mons pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos? Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem. Currus dei decem millibus multiplex, millia lærantium: dominus in eis in Sinai in sancto. Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus: etenim non credentes inhabitare dominum deum. Benedictus dominus die quotidie: prosperū iter faciet nobis, deus salutarium nostrorum. Deus noster deus saluos faciendi: & domini domini exitus mortis. Veruntamen deus confringet capita inimicorum suorum: uerticem capilli perambulantium in delictis suis. Dixit dominus, ex Basan conuertam, conuertam in profundum maris: Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso. Viderunt ingressus tuos deus, ingressus dei mei, regis mei qui est in sancto. Præuenerūt principes coniuncti psallentibus, in medio iuencularum tympanistriarum. In ecclesiis benedicite deo, domino de fontibus Israel. Ibi Benjamin adolescentulus in mentis excessu. Principes Iuda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali. Manda deus uirtuti tuæ: confirma hoc deus quod operatus es in nobis. A templo tuo in Ierusalem, tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in uaccis populorum: ut excludant eos qui probati sunt argento. Dissipa gentes quæ bella uolunt: uenient legati ex Ægypto: Æthiopia præueniet manus eius deo. Regna terræ cantate deo: psallite domino, Psallite deo, qui ascendit super cœlum cœli, ad orientem. Ecce dabit uoci suæ uocem uirtutis: Date gloriam deo super Israel magnificentia eius, & uirtus eius in nubibus. Mirabilis deus in sanctis suis, deus Israel ipse

Iud. 20

ipse dabit uirtutem & fortitudinem plebi suæ: benedictus deus.

In finem, pro ijs qui commutabuntur, Dauid.

LXVIII

A Saluum me fac deus, quoniam intrauerunt aquæ usque ad animam meam. Infixus sum
S in limo profundi: & non est substantia. Veni in altitudinem maris: & tempestas demer
 sit me. Laboravi clamans, rauca factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero
 in deum meum. Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis. Confor
 tati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exolebam. Deus
B tu scis insipientiam meam: & delicta mea à te non sunt abscondita. Non erubescant in me
 qui expectant te domine: domine uirtutum, Non confundantur super me qui quærunt te,
 deus Israel: Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.
 Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meæ. Quoniam zelus do
 mus tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me. Et operui in
C ieiunio animam meam: & factum est in opprobrium mihi. Et posui uestimentum meum
 cilicium: & factus sum illis in parabolam. Aduersum me loquebantur qui sedebant in por
 ta: & in me psallebant qui bibebant uinum. Ego uero orationem meam ad te domine: tem
 pus beneplaciti deus. In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me: in ueritate salutis tuæ:
 Eripe me de luto, ut non infigar: libera me ab his qui oderunt me, & de profundis aqua
D rum. Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: neque urgeat
 super me puteus os suum. Exaudi me domine, quoniam benigna est misericordia tua: se
 cundum multitudinem miserationum tuarum respice me. Et ne auertas faciem tuam à pue
 ro tuo: quoniam tribulor, uelociter exaudi me. Intende animæ meæ, & libera eam: propter
 inimicos meos eripe me. Tu scis improperium meum, & confusionem meam, & reueren
E tiam meam: In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improperium expectauit cor
 meum & miseriam. Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, &
 non inueni. Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto. Fiat mensa
 eorum coram ipsis in laqueum, & in retributionem & in scandalum. Obscurentur oculi eo
 rum ne uideant: & dorsum eorum semper incurua. Effunde super eos iram tuam: & furor
F iræ tuæ comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit
 qui inhabitet. Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem uulnerum
 meorum addiderunt. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non intrent in iu
 stitiam tuam. Deleantur de libro uiuentium: & cum iustis non scribantur. Ego sum pauper &
 dolens: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei cum cithara: & magnificabo eum in
G laude: Et placebit deo super uitulum nouellum cornua producentem & ungulas: Videant
 pauperes & latentur: quærite deum, & uiuet anima uestra, Quoniam exaudiuit pauperes
 dominus, & uinctos suos non despexit. Laudent illum cæli & terra, mare, & omnia reptilia
 in eis. Quoniam deus saluam faciet Sion, & ædificabuntur ciuitates Iudæ. Et inhabitabunt
 ibi, & hæreditate acquirant eam. Et semen seruorum eius possidebit eam, & qui diligunt no
 men eius habitabunt in ea.

In finem, Dauid, in rememoratione, eo quod saluum
 me fecit dominus.

LXIX

A Deus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum me festina. Confundan
 tur & reuereantur qui quærunt animam meam. Auertantur retrorsum & erubescant
 qui uolunt mihi mala. Auertantur statim erubescantes, qui dicunt mihi, euge euge. Exultent
B & latentur in te omnes qui quærunt te, & dicant semper, magnificetur dominus qui dili
 gunt salutare tuum. Ego uero egenus & pauper sum, deus adiuua me. Adiutor meus & li
 berator meus es tu, domine ne moreris.

Psalmus Dauid, filiorum Ionadab, & priorum ca
 ptiuorum.

LXX

A In te domine speraui, non confundar in æternum: in iustitia tua libera me & eripe me.
 Inclina ad me aurem tuam, & salua me. Esto mihi in deum protectorem, & in locum
 muni

R 3

Oratio est in
 summa diutur
 naq; angustia
 quæ Christi
 passionum mem
 brorumq; eius
 typus est

Rom. n. 6

Eiusdem argu
 menti cum su
 piori psalmo

Orat deum ut
 sibi perpetuo
 uelit adesse

munitum: ut saluum me facias. Quoniam firmamentum & refugium meum es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis & iniqui: Quoniam tu es patientia mea domine: domine spes mea à iuuentute mea. In te confirmatus sum ex utero: de uentre matris meae tu es protector meus. In te cantatio mea semper: tanquam prodigium factus sum multis, & tu adiutor meus fortis. Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. Ne proijcias me in tempore senectutis: cum defecerit uirtus mea, ne derelinquas me: Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, Dicentes, deus dereliquit eum: persequimini, & comprehendite eum: quia non est qui eripiat. Deus ne elongeris à me: deus meus in auxilium meum respice. Confundantur & deficiant detrahentes animae meae: operiantur confusione & pudore qui quærunt mala mihi. Ego autem semper sperabo: & adijciam super omnem laudem tuam. Os meum annuntiabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum. Quoniam non cognoui literaturam, introibo in potentias domini: domine memorabor iustitiae tuae solius. Deus docuisti me à iuuentute mea: & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua, Et usque in senectam & senium: deus ne derelinquas me, Donec annuntiem brachium tuum generationi omni quae uentura est: potentiam tuam, Et iustitiam tuam deus usque in altissima quae fecisti magnalia: deus quis similis tibi? Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas: & conuersus uiuificasti me: & de abyssis terrae iterum reduxisti me: Multiplicasti magnificentiam tuam: & conuersus consolatus es me. Nam & ego confitebor tibi in uasis psalmi ueritatem tuam deus: psallam tibi in cithara sanctus Israel. Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: & anima mea quam redemisti. Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cum confusi & reueriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus Salomoni.

LXXI

Salomōis oratio est pro se ac populo, qui bus Christus & ecclesia significatur

DEus iudicium tuum regi da: & iustitiam tuam filio regis, Iudicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in iudicio. Suscipiāt montes pacem populo, & colles iustitiam. Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem. Et permanebit cum sole & ante lunam in generatione & generationem. Descendet sicut pluuia in uellus: & sicut stillicidia stillantia super terram. Orietur in diebus eius iustitia & abundantia pacis: donec auferatur luna. Et dominabitur à mari usque ad mare: & à flumine usque ad terminos orbis terrarum. Coram illo procident Aethiopes: & inimici eius terram lingent. Reges Tharsis & insulae munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges terrae: omnes gentes seruient ei. Quia liberabit pauperem à potente, & pauperem cui non erat adiutor. Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum saluas faciet. Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo. Et uiuet & dabitur ei de auro Arabiae, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei. Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus eius: & florebut de ciuitate sicut foenum terrae. Sit nomen eius benedictum in secula: ante solem permanet nomen eius. Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: omnes gentes magnificabunt eum. Benedictus dominus deus Israel, qui fecit mirabilia solus. Et benedictum nomen maiestatis eius in æternum, & replebitur maiestate eius omnis terra, fiat fiat.

Defecerunt laudes Dauid filij Iesse.

Psalmus Asaph.

LXXII

Fidei experimentū est quā impiorum felicitas offendit nōnihil. at ubi ad se redit, piorū impiorūq; exitu se solatur

Quam bonus Israel deus his qui recto sunt corde. Mei autem penè moti sunt pedes: penè effusi sunt gressus mei, Quia zelauī super iniquos, pacem peccatorum uidens. Quia non est respectus morti eorum: & firmamentum in plaga eorum. In labore hominum non sunt: & cum hominibus non flagellabūtur. Ideo tenuit eos superbia: operiti sunt iniquitate & impietate sua. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis. Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelsis locuti sunt, Posuerunt in coelum os suum: & lingua eorum transiuit in terra. Ideo conuertetur populus meus

hic

hic: & dies pleni inuenientur in eis. Et dixerunt, quomodo scit deus, & si est scientia in excelsis: Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi, ergo sine causa iustificauit cor meum: & laui inter innocentes manus meas: Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis. Et dicebam, narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobauit. Existimabam ut cognoscerem hoc: labor est ante me, Donec intrem in sanctuarium dei: & intelligam in nouissimis eorum. Veruntamen propter dolos posuisti eis: deiecit eos dum alleuarentur. Quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam. Velut somnium surgentium domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt: Et ego ad nihilum redactus sum, & nesciui, Vt iumentum factus sum apud te: & ego semper tecum. Tenuisti manum dexteram meam: & in uoluntate tua deduxisti me: & cum gloria suscepisti me. Quid enim mihi est in caelo: & a te quid uolui super terram? Defecit caro mea & cor meum: deus cordis mei, & pars mea deus in aeternum. Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te. Mihi autem adhærere deo bonum est: ponere in domino deo spem meam. Vt annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filiae Sion.

Intellectus Asaph.

LXXIII

A V T quid deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascuae tuae. Memor esto congregationis tuae, quam possedisti ab initio. Redemisti uirgam hereditatis tuae: mons Sion in quo habitasti in eo. Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto, Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio solennitatis tuae. Posuerunt signa sua, signa: & non cognouerunt sicut in exitu super summum. Quasi in sylua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi & ascia deiecerunt eam. Incenderunt igni sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul, quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra. Signa nostra non uidimus, iam non est propheta: & nos non cognoscet amplius. Vtique quo deus improperebit inimicus: irrat aduersarius nomen tuum in finem. Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam de medio sinu tuo in finem? Deus autem rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terrae. Tu confirmasti in uirtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis. Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Aethiopum. Tu dirupisti fontes & torrentes: tu siccasti fluuios Ethan. Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram & solem. Tu fecisti omnes terminos terrae: aetatem & uer tu plasmasti ea. Memor esto huius, inimicus impropereauit domino: & populus insipiens incitauit nomen tuum. Ne tradas bestiis animas confitentium tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum. Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum. Exurge deus, iudica causam tuam: memor esto impropriorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die. Ne obliuiscaris uoces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

In finem, ne corumpas, psalmus Asaph cantici.

LXXIII

A C Onfitebimur tibi deus, confitebimur, & inuocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus, ego iustitias iudicabo. Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius. Dixi iniquis, nolite iniquè agere: & delinquentibus, nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu uestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem: Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus: quoniam deus iudex est. Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu domini uini meri plenus misto. Et inclinauit ex hoc in hoc: ueruntamen fex eius non est exinanita, bibent omnes peccatores terrae. Ego autem annuntiabo in seculum, cantabo deo Iacob. Et omnia cornua peccatorum confringam, & exaltabuntur cornua iusti.

In finem

In finem, in laudibus, psalmus Asaph, canticum.

LXXV

*Epinicion in
signis alicuius
uictoriae*

NOtus in Iudaea deus: in Israel magnum nomen eius. Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion. Ibi confregit potestas arcuum, scutum, gladium, & bellum. Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes uiri diuitiarum in manibus suis. Ab increpatione tua deus Iacob dormitauerunt qui ascenderunt equos. Tu terribilis es, & quis resistet tibi: ex tunc ira tua. De cælo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit. Cum exurgeret in iudicium deus: ut saluos faceret omnes mansuetos terræ. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi. Vouete, & reddite domino deo uestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera. Terribili & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

In finem, pro Idithun, psalmus Asaph.

LXXVI

*Fidei lucta,
quæ tandē cō
sideratiōe om
nipotentiae &
providentiæ
dei uincit*

VOce mea ad dominum clamaui: uoce mea ad deum, & intendit mihi. In die tribulationis meæ deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus. Renuit consolari anima mea, memor fui dei & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus. Anticipauerunt uigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus. Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cum corde meo: & exercitabar, & scopebam spiritum meum. Nunquid in æternum proijciat deus: aut non apponet ut complacitior sit adhuc? Aut in finem misericordiam suam abscindet, à generatione in generationem? Aut obliuiscetur misereri deus: aut continebit in ira sua misericordias suas? Et dixi, nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ excelsi. Memor fui operum domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum. Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventionibus tuis exercebor. Deus in sancto uia tua: quis deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia. Notam fecisti in populis uirtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum filios Iacob & Ioseph. Viderunt te aquæ deus, uiderunt te aquæ: & timuerunt, & turbatae sunt abyssi. Multitudo sonitus aquarum: uocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ transeunt: uox tonitru tui in rota. Illuxerunt coruscationes tuæ ori bi terræ: commota est & contremuit terra. In mari uia tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & uestigia tua non cognoscuntur. Deduxisti sicut oues populū tuū in manu Moyfi & Aaron.

Intellectus Asaph.

LXXVII

*Oratio est ad
populū, admo
nens ut exem
plis maiorum
docti in uiam
redeant*

ATtendite popule meus legem meam: inclinate aurem uestrā in uerba oris mei. Ariam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio. Quanta audiuius & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis, Non sunt occultata à filiis eorum in generatione altera, Narrantes laudes domini, & uirtutes eius, & mirabilia eius quæ fecit. Et suscitauit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israel, Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis suis: ut cognoscat generatio altera, Filij qui nascentur, & exurgent, & narrabunt filiis suis, Ut ponant in deo spem suam, & non obliuiscantur operum dei, & mandata eius exquirant. Ne fiant sicut patres eorum, generatio praua & exasperans, Generatio quæ non direxit cor suum, & non est creditus cum deo spiritus eius. Filij Ephrem intendentes & mittentes arcum: conuersi sunt in die belli. Non custodierunt testamentum dei: & in lege eius noluerunt ambulare. Et obliui sunt benefactorum eius: & mirabilium eius quæ ostendit eis. Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Taneos. Interrupit mare & perduxit eos: & statuit aquas quasi in utre. Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petram in eremo: & adauit eos uelut in abyssio multa. Et eduxit aquam de petra: & eduxit tanquam flumina aquas. Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt excelsum in inaquoso. Et tentauerunt deum in cordibus suis, ut peterent escas animabus suis. Et male locuti sunt de deo, dixerunt, nunquid poterit deus parare mensam in deserto? Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt: Nunquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo? Ideo audiuit dominus, & distulit: & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel.

in Israel: Quia non crediderunt in deo, nec sperauerunt in salutare eius. Et mandauit nubi-
bus desuper, & ianuas coeli aperuit: Et pluit illis manna ad manducandum, & panem coeli
dedit eis. Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abundantia. Transtu-
lit Austrum de coelo: & induxit in uirtute sua Africum. Et pluit super eos sicut puluerem
carnes: & sicut arenam maris uolatilia pennata, Et ceciderunt in medio castrorum eorum,
circa tabernacula eorum. Et manducauerunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum at-
tulit eis: non sunt fraudati à desiderio suo. Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum: & ira Num. 11 g
dei ascēdit super eos, Et occidit pingues eorum, & electos Israel impediuit. In omnibus his
peccauerunt adhuc: & non crediderunt in mirabilibus eius. Et defecerunt in uanitate dies
eorum: & anni eorum cum festinatione. Cum occideret eos querebant eum: & reuerteban-
tur, & diluculo ueniebant ad deum. Et rememorati sunt, quia deus adiutor est eorum: &
deus excelsus redemptor eorum est. Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti
sunt ei: Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento
eius. Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non disperdet eos. Et
abundauit ut auerteret iram suam: & non accendit omnem iram suam. Et recordatus est,
quia caro sunt: spiritus uadens & non rediens. Quoties exacerbauerunt eum in deserto: in
iram concitauerunt eum in iniquo solo. Et conuersi sunt, & tentauerunt deum: & sanctum
Israel exacerbauerunt. Non sunt recordati manus eius, die qua redemit eos de manu tri-
bulantis. Sicut posuit in Ægypto signa sua: & prodigia sua in campo Taneos. Et conuertit
in sanguinem flumina eorum: & imbres eorum ne biberēt. Misit in eos cynomyiam, & co-
medit eos: & ranam, & disperdidit eos. Et dedit ærugini fructus eorum: & labores eorum
locustæ. Et occidit in grandine uineas eorum: & moros eorum in pruina. Et tradidit grandi-
ni iumenta eorum: & possessionem eorum igni. Misit in eos iram indignationis suæ: indi-
gnationem, & iram, & tribulationem: immisiones per angelos malos. Viam fecit semitæ
iræ suæ, & non pepercit à morte animabus eorum: & iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti: primitias omnis laboris eorum in ta- Exo. 12 d
bernaculis Cham. Et abstulit sicut oues populum suum: & perduxit eos tanquam gregem
in deserto. Et eduxit eos in spe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare. Et indu-
xit eos in montem sanctificationis suæ: montem quem acquisiuit dextera eius. Et eiecit à
facie eorum gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis. Et habitare fecit in
tabernaculis eorum tribus Israel. Et tentauerunt, & exacerbauerunt deum excelsum: & te-
stimonia eius non custodierunt. Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum: quemadmo-
dum patres eorum, conuersi sunt in arcum prauum. In iram concitauerunt eum in collibus
suis: & in sculptilibus suis ad æmulationem eum prouocauerunt. Audiuit deus & spreuit:
& ad nihilum redegit ualde Israel. Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum ubi
habitauit in hominibus. Et tradidit in captiuitatem uirtutem eorum: & pulchritudinem
eorum in manus inimici. Et conclusit in gladio populum suum: & hæreditatem suam spre-
uit. Iuuenes eorum comedit ignis: & uirgines eorum non sunt lamentatæ. Sacerdotes eo-
rum in gladio ceciderunt: & uiduæ eorum non plorabantur. Et excitatus est tanquam dor-
miens dominus: tanquam potens crapulatus à uino. Et percussit inimicos suos in postero-
ra: opprobrium sempiternum dedit illis. Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum Ephra-
im non elegit: Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit. Et ædificauit sicut uni-
cornium sanctificium suum in terra: quam fundauit in secula. Et elegit Dauid seruum su-
um, & sustulit eum de gregibus ouium: de post foetantes accepit eum, Pascere Iacob ser-
uum suum, & Israel hæreditatem suam. Et pauit eos in innocentia cordis sui: & in intellecti-
bus manuum suarum deduxit eos.

Psalmus Asaph.

LXXVIII

Querimonia
ob destructam
Ierusalem, &
captiuitatis
eorum

A Deus uenerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: po-
suerunt morticina seruorum tuorum
escas uolatilibus coeli: carnes sanctorum tuorum bestijs terræ. Effuderunt sanguinem eo-
rum

rum tanquam aquam in circuitu Ierusalem: & non erat qui sepeliret. Facti sumus opprobrium uicinis nostris: subsannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt. Usquequo domine irasceris in finem, accendetur uelut ignis zelus tuus: Effunde iram tuam in gentes quæ te non nouerunt: & in regna quæ nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt Iacob: & locum eius desolauerunt. Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, citò anticipent nos misericordiæ tuæ: quia pauperes facti sumus nimis. Adiua nos deus salutaris noster: propter gloriam nominis tui domine libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum: Ne fortè dicant in gentibus, ubi est deus eorum: & innotescat in nationibus coram oculis nostris Ultio sanguinis seruatorum tuorum qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum. Secundum magnitudinem brachij tui posside filios mortificatorum. Et redde uicinis nostris septuplum in sinu eorum: improprium ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine. Nos autem populus tuus & oves pascuæ tuæ confitebimur tibi in seculum, In generatione & generatione annuntiabimus laudem tuam.

In finem, pro ijs qui commutabuntur, testimonium Asaph.

LXXIX

Oratio ad
deum ex capti-
uitate, libera-
tionem exem-
plo Aegyptia-
e postulans

Qui regis Israel intende: qui deducis uelut ouem, Ioseph. Qui sedes super cherubim, manifesta coram Ephraim, Benjamin & Manasse. Excita potentiam tuam, & ueni ut saluos facias nos: Deus conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus: Domine deus uirtutum, quousq; irasceris super orationem serui tui: Cibabis nos pane lachrymarum: & potum dabis nobis in lachrymis in mensura: Posuisti nos in contradictionem uicinis nostris: & inimici nostri subsannauerunt nos. Deus uirtutum conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus. Vineam de Aegypto trāstulisti: eiecisti gentes, & plantasti eam. Dux itineris fuisti in conspectu eius: & plantasti radices eius, & impleuit terram. Operuit montes umbra eius: & arbuta eius cedros dei. Extendit palmites suos usq; ad mare: & usq; ad flumen propagines eius. Vt quid destruxisti maceriam eius: & uindemiant eam omnes qui prætergrediuntur uiam: Exterminauit eam aper de sylua: & singularis ferus depastus est eam. Deus uirtutum conuertere: respice de coelo, & uide, & uisita uineam istam: Et perface eam quam plantauit dextera tua: & super filium hominis quem confirmasti tibi. Incensa igni & suffossa, ab increpatione uultus tui peribunt. Fiat manus tua super uirum dexteræ tuæ: & super filium hominis quem confirmasti tibi. Et non discedimus à te: uiuificabis nos, & nomen tuum inuocabimus. Domine deus uirtutum conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.

In finem, pro torcularibus psalmus Asaph, quinta sabbathi.

LXXX

Torcularis
gratulatio,
qua monemur
deū omnia ab
unde suppedi-
taturū, si nos
ad eius uolūta-
tē cōponamus

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo Iacob. Sumite psalmum, & date tympanum: psalterium iucundum cum cithara. Buccinate in neomenia tuba, in insigni die solennitatis uestre. Quia præceptum in Israel est, & iudicium deo Iacob. Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: linguam quam non nouerat, audiuit. Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruiuerunt. In tribulatione inuocasti me, & liberaui te, exaudiui te in abscondito tempestatis: probaui te apud aquam contradictionis. Audi populus meus, & contestabor te: Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neq; adorabis deum alienum. Ego enim sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, & implebo illud. Et non audiuit populus meus uocem meam: & Israel non intendit mihi. Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in aduentionibus suis. Si populus meus audisset me: Israel si in uis meis ambulasset: Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: & super tribulantes eos misissem manum meam. Inimici domini mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in secula. Et cibauit eos ex adipe frumenti: & de petra melle saturauit eos.

Psalmus Asaph.

LXXXI

Increpatio est
principū ac iu-
dicū, ultioisq;
diuine commi-
natio

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos diiudicat. Usquequo iudicatis iniquitatem: & facies peccatorum sumitis: Iudicate egeno & pupillo: humilem & pauperem iustificare. Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate. Nescierunt

B runt neque intellexerunt, in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terræ. Ego dixi, dii estis, & filii excelsi omnes. Vos autem sicut homines moriemini: & sicut unus de principibus cadetis. Surge deus, iudica terrā: quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Canticum, psalmus Asaph.

LXXXII

A **D**eus quis similis erit tibi: ne taceas, neque compescaris deus. Quoniam ecce inimici tui *Inuocatio est diuini auxilij, hostibus bello irruentibus* sonuerunt: & qui oderunt te, extulerunt caput. Super populum tuum malignauerunt consilium: & cogitauerunt aduersus sanctos tuos. Dixerunt, uenite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel ultra. Quoniam cogitauerunt unanimiter: simul aduersus te testamentum disposuerunt tabernacula Idumæorum & Ismaelitæ. Moab & Agareni, Gebal & Ammon & Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum. Etenim Assur uenit cum illis: facti sunt in adiutorium filijs Lot. Fac illis sicut Madian & Sisaræ: sicut Iabin in torrente Cisson. Disperierunt in Endor: facti sunt ut sterco terræ. Pone principes eorum sicut Oreb & Zeb, & Zebec & Salmana: Omnes principes eorum, qui dixerunt, hæreditate possideamus sanctuarium dei. Deus meus pone illos ut rotam, & sicut stipulam ante faciem uenti. Sicut ignis qui comburit syluam, & sicut flamma comburens montes. Ita persequeris illos in tempestate tua, & in ira tua turbabis eos. Imple facies eorum ignominia: & quærent nomen tuum domine. Erubescant & conturbentur in seculum seculi: & confundantur & pereant. Et cognoscant quia nomen tibi dominus, tu solus altissimus in omni terra.

In finem, pro torcularibus filijs Core.

LXXXIII

A **Q**uam dilecta tabernacula tua, domine uirtutum: concupiscit & deficit anima mea in *Tranquillitas animorum deo uiuentium delinatio* atriis domini. Cor meum & caro mea exultauerunt in deum uiuum. Etenim passer inuenit sibi domum: & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos. Altaria tua, domine uirtutum: rex meus & deus meus. Beati qui habitant in domo tua domine: in secula seculorum laudabunt te. Beatus uir cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit, in ual-le lachrymarum in loco quem posuit. Etenim benedictionem dabit legislator: ibunt de uirtute in uirtutem: uidebitur deus deorum in Sion. Domine deus uirtutum exaudi orationem meam: auribus percipe deus Iacob. Protector noster aspice deus, & respice in faciem *Christi tui*: Quia melior est dies una in atrijs tuis super millia. Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. Quia misericordiam & ueritatem diligit deus: gratiam & gloriam dabit dominus. Non priuabit bonis eos qui ambulat in innocentia: domine uirtutum, beatus homo qui sperat in te.

In finem, filijs Core.

LXXXIII

A **B**enedixisti domine terram tuam: auertisti captiuitatem Iacob. Remisisti iniquitatem *Anxia oratio pro liberatio necaptiuitatis* plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum. Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tuæ. Conuerte nos deus salutaris noster: & auerte iram tuam a nobis. Nunquid in æternum irasceris nobis: aut extends iram tuam a generatione in generationem? Deus tu conuersus uiuificabis nos: & plebs tua lætabitur in te. Ostende nobis domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis. Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam. Et super sanctos suos, & in eos qui conuertuntur ad cor. Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia & ueritas obuiauerunt sibi: iustitia & pax osculatae sunt. Veritas de terra orta est: & iustitia de cælo prospexit. Etenim dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suum. Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in uia gressus suos.

Oratio ipsi Dauid.

LXXXV

A **I**nclina domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops & pauper sum ego. Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac seruū tuum deus meus sperantem *Orat liberari ab insidijs hostium* in te. Miserere mei domine, quoniam ad te clamaui tota die: lætifica animam serui tui, quoniam ad te domine animam meam leuaui. Quoniam tu domine suauis & mitis, & multæ misericordiæ omnibus inuocantibus te. Auribus percipe domine orationē meā: & intende uoci

uoci deprecationis meae, In die tribulationis meae clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in dijs, domine: & non est secundum opera tua. Omnes gentes quascunq; fecisti, uenient, & adorabunt coram te domine: & glorificabunt nomen tuum: Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es deus solus. Deduc me domine in uia tua, & ingrediar in ueritate tua: letetur cor meum, ut timeat nomen tuum. Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in aeternum, Quia misericordia tua magna est super me: & eruisti animam meam ex inferno inferiori. Deus iniqui surrexerunt super me, & synagoga potentium quaesierunt animam meam: & non proposuerunt te in conspectu suo. Et tu domine deus miserator & misericors, patiens, & multae misericordiae & uerax, Respice in me, & miserere mei, da imperium tuum puero tuo: & saluum fac filium ancillae tuae. Fac mecum signum in bonum, ut uideant qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu domine adiuuisti me, & consolatus es me.

Filijs Core psalmus cantici.

LXXXVI

Encomium Hie
rusalem, quae
fuit ecclesiae
typus

Fundamenta eius in montibus sanctis: diligit dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob. Gloriosa dicta sunt de te, ciuitas dei. Memor ero Raab, & Babylonis scientium me. Ecce alienigenae & Tyrus & populus Aethiopum, hi fuerunt illic. Nunquid Sion dicet, homo & homo natus est in ea: & ipse fundauit eam altissimus? Dominus narrabit in scripturis populorum & principum, horum qui fuerunt in ea. Sicut latantium omnium, habitatio est in te.

Canticum psalmi filijs Core, in finem pro Mahalath ad respondendum, intellectus Eman Ezrahitae.

LXXXVII

Lamentatio
supra modum
afflicti

Domine deus salutis meae, in die clamaui & nocte coram te: Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam. Quia repleta est malis anima mea: & uita mea inferno appropinquauit. Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio: inter mortuos liber. Sicut uulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis, & in umbra mortis. Super me confirmatus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, & non egrediebar: Oculi mei languerunt praeter inopiam. Clamaui ad te domine tota die: expandi ad te manus meas. Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi? Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: & ueritatem tuam in perditione? Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis? Et ego ad te domine clamaui: & mane oratio mea praeueniet te. Vt quid domine repellis orationem meam, auertis faciem tuam a me? Pauper sum ego, & in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus. In me transierunt irae tuae: & terrores tui conturbauerunt me. Circumdederunt me sicut aqua: tota die circumdederunt me simul. Elongasti a me amicum & proximum: & notos meos a miseria.

Intellectus Ethan Ezrahitae.

LXXXVIII

Maiestatem dei
canit, cuius re
quirat miseri
cordiam

Misericordias domini in aeternum cantabo. In generatione & generationem annuntia bo ueritatem tuam in ore meo. Quoniam dixisti, in aeternum misericordia aedificabitur: in coelis praeparabitur ueritas tua in eis. Disposui testamentum electis meis, iuravi Dauid seruo meo, Usque in aeternum praeparabo semen tuum, Et aedificabo in generatione & generationem sedem tuam. Confitebuntur coeli mirabilia tua domine: etenim ueritatem tuam in ecclesia sanctorum, Quoniam quis in nubibus aequabitur domino, similis erit deo in filijs dei? Deus qui glorificatur in concilio sanctorum: magnus & terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt. Domine deus uirtutum, quis similis tibi? potens es domine, & ueritas tua in circuitu tuo. Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum eius tu mitigas. Tu humiliasti sicut uulneratum, superbum: in brachio uirtutis tuae dispersisti inimicos tuos. Tui sunt coeli & tua est terra, orbem terrae & plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem &

nem & mare tu creasti. Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt: tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua: iustitia & iudicium præparatio sedis tuæ. Misericordia & ueritas præcedent faciem tuam: beatus populus qui scit iubilationem. Domine in lumine uultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die, & in iustitia tua exultabuntur. Quoniam gloria uirtutis eorum tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum. Quia domini est assumptio nostra, & sancti Israel regis nostri. Tunc locutus es in uisione sanctis tuis, & dixisti, posui adiutorium in potente: & exaltaui electum de plebe mea. Inueni Dauid seruum meum: oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confortabit eum. Nihil proficiet inimicus in eo: & filius iniquitatis non apponet nocere ei. Et concidam à facie ipsius inimicos eius: & odientes eum, in fugam conuertam. Et ueritas mea, & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius. Et ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius. Ipse inuocauit me, pater meus es tu: deus meus & susceptor salutis meæ. Et ego primogenitum ponam illum: excelsum præ regibus terræ. In æternum seruabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidele ipsi. Et ponam in seculum seculi semen eius: & thronum eius sicut dies cœli. Si autem dereliquerint filij eius legem meam: & in iudicijs meis non ambulauerint. Si iustitias meas prophanauerint, & mandata mea non custodierint: Visitabo in uirga iniquitates eorum, & in uerberibus peccata eorum. Misericordiam autem meam non dispergam ab eo, neque nocebo in ueritate mea, Neque prophanabo testamentum meum, & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita. Semel iuraui in sancto meo, si Dauid mentiar: semen eius in æternum manebit. Et thronus eius sicut sol in conspectu meo, & sicut luna perfecta in æternum: & testis in cœlo fidelis. Tu uerò repulisti & despexisti: distulisti Christum tuum. Auertisti testamentum serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius. Destruixisti omnes sepes eius: posuisti firmamentum eius formidinem. Diripuerunt eum omnes transeuntes uiam: factus est opprobrium uicinis suis. Exaltasti dexteram deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos eius. Auertisti adiutorium gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello. Destruixisti eum ab emundatione: & sedem eius in terra collidisti. Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione. Usquequo domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua? Memorare quæ mea substantia: nunquid enim uanè constituisti omnes filios hominum? Quis est homo qui uiuet, & non uidebit mortem: eruet animam suam de manu inferi? Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ domine: sicut iurasti Dauid in ueritate tua? Memor esto domine opprobrij seruorum tuorum, quod continui in sinu meo, multarum gentium. Quod exprobrauerunt inimici tui domine, quod exprobrauerunt commutationem Christi tui. Benedictus dominus in æternum: fiat, fiat.

Oratio Moyfi hominis dei.

LXXXIX

Domine, refugium factus es nobis à generatione in generationem. Prius quàm montes fierent, aut formaretur terra, & orbis: à seculo & usque in seculum tu es deus. Ne auertas hominem in humilitatem, & dixisti, conuertimini filij hominum. Quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies hesternæ quæ præterijt. Et custodia in nocte, quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt. Mane sicut herba transeat, mane floreat & transeat: uespere decidat, induret, & arescat. Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione uultus tui. Quoniam omnes dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis. Si autem in potentatibus, octoginta anni: & amplius eorum, labor & dolor. Quoniam superuenit mansuetudo, & corripiemur. Quis nouit potestatem iræ tuæ: & præ timore tuo iram tuam dinumerare? Dexteram tuam sic notam fac, & eruditos corde in sapientia. Conuertere domine, usquequo? & deprecabilis esto super seruos tuos. Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus & delectati sumus omnibus diebus nostris. Latati sumus pro diebus quibus nos

Dei magnificatio, hominis delectio, atque ad Deum rei cursus

S humi

humiliaſti: annis quibus uidimus mala. Reſpice in ſeruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum. Et ſit ſplendor domini dei noſtri ſuper nos, & opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos: & opus manuum noſtrarum dirige.

Laus cantici Dauid.

XC

Fideles ab omni metu liberati ſunt

Qui habitat in adiutorio altiffimi, in protectione dei cœli commorabitur. Dicit dominus, ſuſceptor meus es tu, & refugium meum, deus meus ſperabo in eum. Quoniam ipſe liberauit me de laqueo uenantium, & à uerbo aſpero. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: & ſub pennis eius ſperabis. Scuto circundabit te ueritas eius: non timebis à timore nocturno: à ſagitta uolante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incurſu & dæmonio meridiano. Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit. Veruntamen oculis tuis conſiderabis: & retributionem peccatorum uidebis. Quoniam tu es domine ſpes mea: altiffimum poſuiſti refugium tuum. Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniam angelis ſuis mandauit de te: ut cuſtodiant te in omnibus uis tuis. In manibus portabunt te: ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum. Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem: Quoniam in me ſperauit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum. Clamauit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum. Longitudine dierum replebo eum: & oſtendam illi ſalutare meum.

Psalmus cantici in die ſabbathi.

XCI

Generalis gratulatio populi & fidei conſeſſio

Bonum eſt conſiteri domino: & psallere nomini tuo altiffime: Ad annuntiandum magnam misericordiam tuam, & ueritatem tuam per noctem. In decachordo, psalterio, cum cantico, in cithara. Quia delectaſti me domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo. Quam magnificata ſunt opera tua domine: nimis profundæ factæ ſunt cogitationes tuæ. Vir inſipiens non cognoscet: & ſtultus non intelliget hæc. Cum exorti fuerint peccatores ſicut foenum, & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem. Ut intereant in ſeculum ſeculi: (tu autem altiffimus in æternum domine) Quoniam ecce inimici tui domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & diſpergentur omnes qui operantur iniquitatem. Et exaltabitur ſicut unicornis cornu meum: & ſenectus mea in misericordia uberi. Et deſpexit oculus meus inimicos meos: & inſurgentibus in me malignantibus, audiet auris mea. Juſtus ut palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabitur. Plantati in domo domini, in atrijs domus dei noſtri florebut. Adhuc multiplicabuntur in ſenecta uberi & bene patientes erunt: Ut annuntient quoniam rectus dominus deus noſter: & non eſt iniquitas in eo.

Laus cantici Dauid in die ante ſabbathum, quando inhabitata eſt terra.

XCII

Dei fidem non fallere, quando tacunque licet pericula ingruant

Dominus regnauit, decorem indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem, & præcinxit ſe. Etenim firmauit orbem terræ, qui non commouebitur. Parata ſedes tua deus ex tunc: à ſeculo tu es. Eleuauerunt flumina domine, eleuauerunt flumina uocem ſuam, Eleuauerunt flumina fluctus ſuos, à uocibus aquarum multarum. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus. Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domum tuam decet ſanctitudo domine in longitudine dierum.

Psalmus Dauid quarta ſabbathi.

XCIII

Oppreſſus inuocat deum ut ſe inuuet

Deus ultionum dominus: deus ultionum liberè egit. Exaltare qui iudicas terram: redden retributionem ſuperbis. Viſquequo peccatores domine, uſquequo peccatores gloriabuntur: Effabuntur, & loquentur iniquitatem: loquentur omnes qui operantur iniuſticiam: Populum tuum domine humiliauerunt: & hæreditatem tuam uexauerunt. Viduam & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt. Et dixerunt, non uidebit dominus: nec intelliget deus Iacob. Intelligite inſipientes in populo: & ſtulti aliquando ſapite. Qui plantauit aurem, non audiet: aut qui finxit oculum, non conſiderat: Qui corripit gentes, non arguet: qui docet hominem ſcientiam: Dominus ſcit cogitationes hominum, quoniam uariæ ſunt

nae sunt. Beatus homo quem tu erudieris domine, & de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea. Quia non repellet dominus plebem suam, & hereditatem suam non derelinquet: Quoadusque iustitia conuertatur in iudicium: & qui iuxta illam: omnes qui recto sunt corde. Quis confurget mihi aduersus malignantes: aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem? Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. Si dicebam, motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuae laetificauerunt animam meam. Nunquid adharet tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in praecepto? Captabunt in animam iusti: & sanguinem innocentem condemnabunt. Et factus est mihi dominus in refugium: deus meus in adiutorium spei meae. Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos dominus deus noster.

Laus cantici ipsi Dauid.

XCIII

Venite, exultemus domino, iubilemus deo salutari nostro. Preoccupemus faciem eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei. Quoniam deus magnus dominus: & rex magnus super omnes deos: Quia in manu eius sunt fines terrae: & altitudines montium ipsius sunt. Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud: & siccam manus eius formauerunt. Venite, adoremus, & procidamus, & ploremus ante dominum qui fecit nos: quia ipse est dominus deus noster, Et nos populus pascuae eius: & oues manus eius. Hodie si uocem eius audieritis, nolite obdurare corda uestra Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto: Vbi tentauerunt me patres uestri: probauerunt & uiderunt opera mea. Quia draginta annis offensus fui generationi illi: & dixi, semper hi errant corde. Et isti non cognouerunt uias meas: ut iuravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

*Excitatio est
fidelis populi
ad uerè laudā
dum deum*

Canticum Dauid quando domus aedificabatur post captiuitatem.

i Paral. 16 c

XCIV

Cantate domino canticum nouum: cantate domino omnis terra. Cantate domino, & benedicite nomini eius: annuntiate de die in diem salutare eius. Annuntiate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius. Quoniam magnus dominus & laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos. Quoniam omnes dii gentium daemonia: dominus autem coelos fecit. Confessio & pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius. Afferte domino patriae gentium, afferte domino gloriam & honorem: afferte domino gloriam nomini eius. Tollite hostias, & introite in atria eius: adorate dominum in atrio sancto eius. Commoueatur a facie eius uniuersa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit. Etenim correxit orbem terrae qui non commouebitur: iudicabit populos in aequitate. Latentur coeli & exultet terra, commoueatur mare & plenitudo eius: gaudebunt campi, & omnia quae in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum a facie domini, quia uenit, quoniam uenit iudicare terram. Iudicabit orbem terrae in aequitate: & populos in ueritate sua.

Omnes nationes exhortantur ad laudandum deum qui uicturus est in dextera

Huic Dauid quando terra eius restituta est.

XCVI

Dominus regnauit, exultet terra: latentur insulae multae, Nubes & caligo in circuitu eius: iustitia & iudicium correctio sedis eius. Ignis ante ipsum praecedet: & inflammabit in circuitu inimicos eius. Alluxerunt fulgura eius orbi terrae: uidit, & commota est terra. Montes sicut cera fluxerunt a facie domini: a facie domini omnis terra. Annuntiauerunt coeli iustitiam eius, & uiderunt omnes populi gloriam eius. Confundantur omnes qui adorant sculptilia: & qui gloriantur in simulachris suis. Adorate eum omnes angeli eius: audiuit, & laetata est Sion. Et exultauerunt filiae Iudae propter iudicia tua domine: Quoniam tu dominus altissimus super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes deos. Qui diligitis dominum odite malum: custodit dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta est iusto: & rectis corde laetitia. Laetamini iusti in domino: & confitemini memoriae sanctificationis eius.

Israelis deum esse uerum & omnipotentem, eiusque cultores iustitiam colere, reliquos non esse deos

Psalmus ipsi David.

xcvii

*Omnia exci-
tantur ad lau-
des dei, sicut
supra psal. 95*

Cantate domino canticum nouum, quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius, & brachium sanctum eius. Notum fecit dominus salutare suum, in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam. Recordatus est misericordiae suae, & ueritatis suae domui Israel: Viderunt omnes termini terrae salutare dei nostri. Iubilare deo omnis terra: cantate & exultate & psallite. Psallite domino in cithara, in cithara & uoce psalmi: in tubis ductilibus, & uoce tubae corneae. Iubilare in conspectu regis domini: moueatur mare & plenitudo eius: orbis terrarum, & qui habitant in eo. Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt in conspectu domini: quoniam uenit iudicare terram. Iudicabit orbem terrarum in iustitia, & populos in aequitate.

Psalmus David.

xcviii

*Laudatur à
bonitate deus,
quod suos sem-
per exaudiat*

Dominus regnauit, irascantur populi, qui sedet super cherubim, moueatur terra. Dominus in Sion magnus, & excelsus super omnes populos. Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est: & honor regis iudicium diligit. Tu paraisti directiones, iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti. Exaltate dominum deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctum est. Moyses & Aaron in sacerdotibus eius, & Samuel inter eos qui inuocant nomen eius. Inuocabant dominum, & ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia eius, & praeceptum quod dedit illis. Domine deus noster tu exaudiebas eos, deus tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiones eorum. Exaltate dominum deum nostrum, & adorate in monte sancto eius, quoniam sanctus dominus deus noster.

Psalmus in confessione.

xcix

*Hymnus quem
apparet in ce-
lebritatibus. can-
solitum fuisse*

Iubilare deo omnis terra, seruite domino in laetitia. Introite in conspectu eius in exultatione. Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos. Populus eius & oues pascuae eius, Introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi. Laudate nomen eius, quoniam suauis est dominus, in aeternum misericordia eius, & usque in generatione & generationem ueritas eius.

Psalmus ipsi David.

c

*Principis &
magistratus
formula de-
pingitur*

Misericordiam & iudicium cantabo tibi domine. Psallam, & intelligam in uia immaculata, quando uenies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meae. Non proponebam ante oculos meos rem iniustam, facientes prauaricationes odij. Non adhaesit mihi cor prauum, declinarem à me malignum non cognoscebam. Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequabar. Superbo oculo & insatiabili corde cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terrae, ut sedeant mecum: ambulans in uia immaculata, hic mihi ministrabit. Non habitabit in medio domus meae qui facit superbiam, qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum. In matutino interficiebam omnes peccatores terrae, ut disperderem de ciuitate domini omnes operantes iniquitatem.

Oratio pauperis cum anxius fuerit, & coram domino effuderit precem suam.

ci

*Titulus ipse
argumentum est*

Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te ueniat. Non auertas faciem tuam à me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. In quacunque die inuocauero te, uelociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut cremum aruerunt. Percussus sum ut fenum, & aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum. A uoce gemitus mei adhaesit os meum carni meae. Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio. Vigilaui, & factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei, & qui laudabant me, aduersum me iurabant. Quia cinerem tanquam panem manducabam, & potum meum cum fletu miscebam. A facie irae indignationis tuae, quia eleuans allisisti me. Dies mei sicut umbra declinauerunt, & ego sicut fenum arui. Tu autem domine in aeternum permanes, & memoriale tuum in generatione & generationem. Tu exurges misereberis Sion, quia tempus miserendi eius, quia uenit tempus. Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius, & terrae eius miserebuntur.

Et time

Et timebunt gentes nomen tuum domine, & omnes reges terræ gloriam tuam. Quia ædificauit dominus Sion, & uidebitur in gloria sua. Respexit in orationem humilium, & non spreuit precem eorum. Scribantur hæc in generatione altera, & populus qui creabitur laudabit dominum. Quia prospexit de excelso sancto suo, dominus de cælo in terram aspexit: Vt audiret gemitus compeditorum, ut solueret filios interemptorum: Vt annūtiaret in Sion nomen domini, & laudem eius in Ierusalem. In conueniendo populos in unum, & reges ut seruiant domino. Respondit ei in uia uirtutis suæ, paucitatem dierum meorum nuntiā mihi. Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione & generationem anni tui. Initio tu domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cæli. Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut uestimentū ueterascent. Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in seculum dirigetur.

Ipsi Dauid.

CII

A Benedic anima mea domino, & omnia quæ intra me sunt nomini sancto eius. Benedic anima mea domino: & noli obliuisci omnes retributiones eius. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu uitam tuam, qui coronat te in misericordia & miserationibus. Qui replet in bonis desiderium tuum, renouabitur ut aquilæ iuuentus tua. Faciens misericordias dominus, & iudicium omnibus iniuriarum patientibus. Notas fecit uias suas Moysi: filiis Israel uoluntates suas. Misericors dominus, longanimis & multum misericors. Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur. Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniam secundum altitudinem cæli à terra, corroborauit misericordiam suam super timentes se. Quantum distat ortus ab occidente: longe fecit à nobis iniquitates nostras. Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum. Recordatus est quoniam puluis sumus, homo sicut fœnum dies eius, tanquam flos agri sic efflorescit. Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet, & non cognoscet amplius locum suum. Misericordia autem domini ab æterno & usque in æternum super timentes eum. Et iustitia illius in filios filiorum: his qui seruant testamentum eius. Et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea. Dominus in cælo parauit sedem suam: & regnum ipsius omnibus dominabitur. Benedicite domino omnes angeli eius: potētes uirtute, facientes uerbum illius, ad audiendam uocem sermonum eius. Benedicite domino omnes uirtutes eius: ministri eius qui facitis uoluntatem eius. Benedicite domino omnia opera eius, in omni loco dominationis eius benedic anima mea domino.

Ipsi Dauid.

CIII

A Benedic anima mea domino, domine deus meus magnificatus es uehementer. Confessionem & decorem induisti, amictus lumine sicut uestimento. Extendens cælum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius. Qui ponis nubem ascensum tuum, qui ambulas super pennas uentorum. Qui facis angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignem urentem. Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi. Abyssus sicut uestimentum amictus eius, super montes stabunt aquæ. Ab increpatione tua fugient: à uoce tonitru tui formidabunt. Ascendunt montes & descendunt campi in locum quem fundasti eis. Terminum posuisti quem non transgredientur, neque conuertentur operire terram. Qui emittis fontes in conuallibus, inter medium montium pertransibunt aquæ. Potabunt omnes bestię agri: expectabunt onagri in siti sua. Super ea uolucres cæli habitabunt: de medio petrarum dabunt uoces. Rigans montes de superioribus suis, de fructu operum tuorum satiabitur terra. Producens fœnum iumentis, & herbam seruituti hominum, Vt educas panem de terra, & uinum lætificet cor hominis, Vt exhilaret faciem in oleo, & panis cor hominis confirmet. Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plantauit: illic passeret nidificabunt. Herodij domus dux est eorum, montes excelsi ceruis: petra refugium herinacis. Fe-

*Laus dei est,
qua eius beneficia in hominem commemorantur*

*Encomium dei,
commendans
cum multis
dotibus*

cit lunā in tempora: sol cognouit occasum suum. Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestię syluę, Catuli leonum rugientes ut rapiant, & quęrant à deo escam sibi. Ortus est sol, & congregati sunt, & in cubilibus suis collocabuntur. Exibit homo ad opus suum, & ad operationem suam usq; ad uesperam. Quàm magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua. Hoc mare magnū, & spatiosum manibus: illic reptilia, quorū non est numerus. Animalia pusilla cum magnis: illic naues pertrāsibunt. Draco iste quem formasti ad illudendum ei: omnia à te expectant ut des illis escam in tempore. Dante te illis, colligēt: aperiente te manum tuam, omnia replebuntur bonitate. Auertente autem te faciem, turbabuntur: auferes spiritum eorum, & deficient, & in puluerem suum reuertentur. Emittes spiritum tuum, & creabuntur: & renouabis faciem terrę. Sit gloria domini in seculum: letabitur dominus in operibus suis. Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes & fumigant. Cantabo domino in uita mea: psallam deo meo quandiu sum. Iucundum sit ei eloquium meum: ego uerò delectabor in domino. Deficiēt peccatores à terra & iniqui, ita ut non sint: benedic anima mea domino.

Halleluia.

CIII

Gratulatio su
per fœdere
dei cum Abra
ham, qua com
memorantur
primitiua pa
trum suorum

Confitemini domino, & inuocate nomen eius: annūtiare inter gentes opera eius. Canate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius. Laudamini in nomine sancto eius: letetur cor quęrentium dominum. Quęrite dominum, & confirmamini: quęrite faciem eius semper. Mementote mirabiliū eius quę fecit, prodigia eius & iudicia oris eius. Semen Abraham, serui eius: filij Iacob electi eius. Ipse dominus deus noster: in uniuersa terra iudicia eius. Memor fuit in seculum testamenti sui, uerbi quod mandauit in mille generationes: Quod disposuit ad Abraham, & iuramenti sui ad Isaac: Et statuit illud Iacob in præceptū, & Israeli in testamentum æternum, Dicens, tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis uestre. Cum essent numero breui, paucissimi, & incolę eius: Et pertrāsierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum. Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges. Nolite tangere christos meos, & in prophetis meis nolite malignari. Et uocauit famem super terram: & omne firmamētum panis contriuit. Misit ante eos uirum: in seruum uenundatus est Ioseph. Humiliauerunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransiit animam eius, donec ueniret uerbum eius. Eloquium domini inflammauit eum: misit rex, & soluit eum: princeps populorum, & dimisit eum. Constituit eum dominū domus suę, & principem omnis possessionis suę: Vt erudiret principes eius sicut semetipsum: & senes eius prudentiam doceret: Et intrauit Israel in Ægyptum, & Iacob accola fuit in terra Cham. Et auxit populum suum uehemēter: & firmauit eum super inimicos eius. Conuertit cor eorum ut odirent populum eius, & dolum facerent in seruos eius. Misit Moysen seruum suum, Aaron quem elegit ipsum. Posuit in eis uerba signorum suorum, & prodigiorū in terra Cham. Misit tenebras, & obscurauit, & non exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eorum in sanguinem, & occidit pisces eorum. Adidit terra eorum ranas in penetralibus regū ipsorum. Dixit, & uenit cynomyia, & ciniphes in omnibus finibus eorum. Posuit pluuias eorum grandinem, ignem comburentē in terra ipsorum. Et percussit uineas eorum & ficulneas eorum, & contriuit lignum finium eorum. Dixit, & uenit locusta & bruchus, cuius non erat numerus: Et comedit omne scenum in terra eorum, & comedit omnem fructum terrę eorum. Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum. Et eduxit eos cum argento & auro, & non erat in tribubus eorum infirmus. Lætata est Ægyptus in protectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos. Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem. Petierunt, & uenit coturnix, & pane cœli saturauit eos. Dirupit petram, & fluxerūt aquę, abierunt in sicco flumina. Quoniam memor fuit uerbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum. Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in lætitia. Et dedit illis regiones gentium, & labores populorum possederunt: Vt custodiant iustificationes eius, & legem eius exquirant.

Halleluia, halleluia.

CV

Confite

A Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. Quis lo- *Gratiarum ap-
etio, qua
res maiorum
predicantur,
et dei miseri-
cordia implo-
ratur*
Cquetur potentias domini, auditas faciet omnes laudes eius: Beati qui custodiunt iudi-
cium, & faciunt iustitiam in omni tempore. Memeto nostri domine in beneplacito populi
tui, uisita nos in salutari tuo: Ad uidendum in bonitate electorum tuorum, ad latandum in
laetitia gentis tuae, ut lauderis cum hereditate tua. Peccauimus cum patribus nostris, iniuste
egimus, iniquitatem fecimus. Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua, non
B fuerunt memores multitudinis misericordiae tuae. Et irritauerunt ascendentes in mare, ma-
re rubrum. Et saluauit eos propter nomen suum, ut notam faceret potentiam suam. Et incre-
puit mare rubrum, & exiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos
de manu odientium, & redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos: unus
ex eis non remansit. Et crediderunt uerbis eius, & laudauerunt laudem eius. Citò fecerunt,
obliti sunt operum eius, & non sustinuerunt consilium eius. Et concupierunt concupiscentiam *Exo. 17 d*
C in deserto, & tentauerunt deum in inaquoso: Et dedit eis petitionem ipsorum, & misit satu-
ritatem in animas eorum. Et irritauerunt Moysen in castris, Aaron sanctum domini. Aperta
est terra, & deglutiuit Dathan, & operuit super congregationem Abiron. Et exarsit ignis in
synagoga eorum, flamma combussit peccatores. Et fecerunt uitulum in Horeb, & adoraue-
runt sculptile. Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem uituli comedentis fenum. Obli-
ti sunt deum qui saluauit eos, qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham, terri-
D bilia in mari rubro. Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses electus eius stetisset in cofra-
ctione in conspectu eius, Vt auerteret iram eius ne disperderet eos. Et pro nihilo habuerunt
terram desiderabilem. Non crediderunt uerbo eius: & murmurauerunt in tabernaculis suis,
non exaudierunt uocem domini. Et eleuauit manum suam super eos, ut prosterneret eos
in deserto, Et ut dericeret semen eorum in nationibus, & disperderet eos in regionibus. Et
initiati sunt Beelphegor, & comederunt sacrificia mortuorum. Et irritauerunt eum in adin-
E uentionibus suis, & multiplicata est in eis ruina. Et stetit Phinees, & placauit, & cessauit quas-
satio. Et reputatum est ei in iustitiam in generatione & generationem, usque in sempiternum,
Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis, & uexatus est Moyses propter eos, quia ex- *Num. 20 d*
acerbauerunt spiritum eius. Et distinxit in labijs suis, non disperdiderunt gentes quas dixit
dominus illis. Et commisti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum, & seruierunt sculpti-
libus eorum, & factum est illis in scandalum. Et immolauerunt filios suos, & filias suas demo-
F nijs. Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum,
quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan. Et infecta est terra in sanguinibus, & contami-
nata est in operibus eorum, & fornicati sunt in adinventionibus suis. Et iratus est furore do-
minus in populum suum, & abominatus est hereditatem suam. Et tradidit eos in manus
gentium, & dominati sunt eorum qui oderunt eos. Et tribulauerunt eos inimici eorum, & hu-
miliati sunt sub manibus eorum: saepe liberauit eos, Ipsi autem exacerbauerunt eum in con-
G filio suo, & humiliati sunt in iniquitatibus suis. Et uidit eum tribularentur, & audiuit oratio-
nem eorum. Et memor fuit testamenti sui, & poenituit eum secundum multitudinem mise-
ricordiae suae. Et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos. Saluos
nos fac domine deus noster, & congrega nos de nationibus: Vt confiteamur nomini sancto
tuo, & gloriemur in laude tua. Benedictus dominus deus Israel à seculo & usque in seculum: &
dicet omnis populus, fiat fiat.

Halleluia.

CVI

A Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. Dicant *Dei suos nunt
qua destituere*
qui redempti sunt à domino, quos redemit de manu inimici, & de regionibus congre-
gauit eos A solis ortu & occasu, ab aquilone & mari. Errauerunt in solitudine in inaquoso,
uiam ciuitatis habitaculi non inuenerunt, Esurientes & sitientes, anima eorum in ipsis defe-
cit. Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur, & de necessitatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in uiam rectam, ut irent in ciuitatem habitationis. Confiteatur domino mi-
sericordiae eius, & mirabilia eius filiis hominum. Quia satiauit animam inanem, & animam
esurgentem satiauit bonis, Sedentes in tenebris & in umbra mortis, uinctos in mendicitate

S 4

& ferro

& ferro: Quia exacerbauerunt eloquia dei: & consiliū altissimi irritauerunt. Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris & umbra mortis: & uincula eorum dirupit. Confiteantur domino misericordiae eius: & mirabilia eius filiis hominum. Quia contriuit portas aëreas: & uectes ferreos confregit. Suscepit eos de uia iniquitatis eorum: propter iniustitias enim suas humiliati sunt. Omnē escam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt usque ad portas mortis. Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos. Misit uerbum suum, & sanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum. Confiteantur domino misericordiae eius: & mirabilia eius filiis hominum: Et sacrificent sacrificium laudis: & annūtient opera eius in exultatione. Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationē in aquis multis, Ipsi uiderunt opera domini, & mirabilia eius in profundo. Dixit, & stetit spiritus procellae: & exaltati sunt fluctus eius. Ascendunt usque ad coelos, & descendunt usque ad abyssi: anima eorum in malis tabescebat. Turbati sunt & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est. Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos. Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluctus eius. Et latati sunt, quia siluerunt: & deduxit eos in portum uoluntatis eorum. Confiteantur domino misericordiae eius: & mirabilia eius filiis hominum: Et exaltent eum in ecclesia plebis: & in cathedra seniorum laudent eum. Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in sitim: Terram fructiferam in saluginem, a malitia inhabitantium in ea. Posuit desertum in stagna aquarum, & terram sine aqua in exitus aquarum. Et collocauit illic esurientes: & constituerunt ciuitatem habitationis. Et seminauerunt agros, & plantauerunt uineas, & fecerunt fructum natiuitatis. Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis, & iumenta eorum non minorauit. Et pauci facti sunt, & uexati sunt a tribulatione malorum & dolore. Effusa est contentio super principes, & errare fecit eos in inuio, & non in uia, Et adiuuit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias. Videbunt recti, & letabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os suum. Quis sapiens, & custodiet hæc: & intelliget misericordias domini?

Canticum, psalmus Dauid.

CVII

Psalmus hic si
milis est LIX

Paratum cor meum deus, paratum cor meum: cantabo & psallam in gloria mea. Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis domine, & psallam tibi in nationibus. Quia magna est super coelos misericordia tua: & usque ad nubes ueritas tua. Exaltare super coelos deus, & super omnē terram gloria tua: ut liberentur dilecti tui. Saluum fac dextera tua, & exaudi me: deus locutus est in sancto suo. Exultabo, & diuidam Sichimam: & conuallem tabernaculorum dimetiar. Meus est Galaad, & meus est Manasses, & Ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: Moab lebes spei meae. In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenae amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam? Nonne tu deus qui repulisti nos? & non exhibis in uirtutibus nostris? Da nobis auxilium de tribulatione: quia uana salus hominis. In deo faciemus uirtutem: & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

In finem, psalmus Dauid.

CVIII

Vocat deū in
ultionē corū,
qui benefacto
res suos uiolē
ter opprimūt,
& agit Deo
gratias pro
liberatione

Deus laudem meā ne tacueris: Quia os peccatoris & os dolosi super me apertum est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, & sermonibus odij circūdederunt me: & expugnauerunt me gratis. Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam. Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: & odium pro dilectione mea. Constitue super eum peccatorem: & diabolus stet a dextris eius. Cum iudicatur, exeat condemnatus: & oratio eius fiat in peccatum. Fiant dies eius pauci: & episcopatum eius accipiat alter. Fiant filij eius orphani, & uxor eius uidua. Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: & ejciantur de habitationibus suis. Scrutetur fcenerator omnem substantiam eius: & diripiant alieni labores eius. Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius. Fiant nati eius in interitum: in generatione una deleatur nomen eius. In memoriam redeat iniquitas patrum eius

in con

in conspectu domini, & peccatum matris eius non deleatur. Fiant cōtra dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum: pro eo quod non est recordatus facere misericordiam, Et persecutus est hominem inopem & mendicum, & compunctū corde mortificare. Et dilexit maledictionem, & ueniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut uestimētum, & intrauit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius. Fiat ei sicut uestimentum quo operitur, & sicut zona qua semper præcingitur. Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud dominum, & qui loquuntur mala aduersus animam meam. Et tu domine domine fac mecum propter nomē tuum, quia suavis est misericordia tua. Libera me, quia egenus & pauper ego sum, & cor meum cōturbatum est intra me. Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: & excussus sum sicut locustæ. Genua mea infirmata sunt à ieiunio, & caro mea immutata est propter oleum. Et ego factus sum opprobrium illis: uiderunt me, & mouerūt capita sua. Adiuua me domine deus meus, saluum me fac secundum misericordiam tuam, Et sciant quia manus tua hæc: & tu domine fecisti eam. Maledicent illi, & tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur: seruus autem tuus lætabitur. Induantur qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur sicut diploide confusione sua. Confitebor domino nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum. Quia astitit à dextris pauperis, ut saluam faceret à persequentibus animam meam.

Psalmus Dauid.

CIX

A Dixit dominus domino meo, sede à dextris meis: Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Virgam uirtutis tuæ emittet dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum. Tecum principium in die uirtutis tuæ in splendoribus sanctorum: ex utero ante luciferum genui te. Iurauit dominus, & non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedec. Dominus à dextris tuis, confregit in die iræ suæ reges. Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum. De torrente in uia bibet, propterea exaltabit caput.

Halleluia.

CX

A Confitebor tibi domine in toto corde meo, in consilio iustorum & congregatione. Magna opera domini: exquisita in omnes uoluntates eius. Confessio & magnificentia opus eius: & iustitia eius manet in seculum seculi. Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator dominus: escam dedit timentibus se. Memor erit in seculum testamenti sui: uirtutem operum suorum annuntiabit populo suo: Vt det illis hæreditatem gentium: opera manuum eius, ueritas & iudicium. Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi, facta in ueritate & æquitate. Redemptionem misit dominus populo suo: mandauit in æternum testamentum suum. Sanctum & terribile nomen eius: initium sapientiæ, timor domini. Intellectus bonus omnibus faciētibz eum: laudatio eius manet in seculū seculi.

Halleluia, reuerſionis Aggæi & Zachariæ.

CXI

A Beatus uir qui timet dominum, in mandatis eius uolet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorū benedicetur. Gloria & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in seculum seculi. Exortum est in tenebris lumē rectis, misericors & miserator & iustus. Lucundus homo qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in iudicio: quia in æternum non commouebitur. In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala nō timebit. Paratum cor eius sperare in domino: confirmatum est cor eius: non commouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculum seculi: cornu eius exaltabitur in gloria, Peccator uidebit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Halleluia.

CXII

A Laudate pueri dominum: laudate nomen domini. Sit nomen domini benedictum: ex hoc nunc & usq; in seculum. A solis ortu usq; ad occasum: laudabile nomen domini. Excelsus super omnes gētes dominus: & super cœlos gloria eius. Quis sicut dominus deus noster qui in altis habitat: & humilia respicit in cœlo & in terra? Suscitans à terra inopem, & de stercore erigēs pauperem: Vt collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui

vaticiniū de christo nascituro et regno eius

Laus & gratiarum actio

Bono uiro neque animi constantiam, neque iustam substantiam deesse

Laudat dominum ab omni potentia

sui. Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Halleluia.

CXIII

*Laus & gratu-
latio qua fide-
lium spes ful-
citur*

IN exitu Israel de Ægypto, domus Iacob de populo barbaro: Facta est Iudæa sanctifi-
catio eius, Israel potestas eius. Mare uidit & fugit: Iordanis conuersus est retrorsum.
Montes exultauerunt ut arietes: & colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare quod fugi-
sti: & tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum? Montes exultastis ut arietes: & colles sicut
agni ouium. A facie domini mota est terra: à facie dei Iacob. Qui conuertit petram in sta-
гна aquarum: & rupem in fontes aquarum.

Hebræis hic incipit psalmus centesimusdecimusquintus.

B

Non nobis domine, non nobis: sed nomini tuo da gloriam, Super misericordia tua & ueritate tua: nequando dicant gentes, ubi est deus eorum? Deus autem noster in cælo: omnia quæcunq; uoluit fecit. Simulachra gentium argentum & aurum: opera manuum hominum. Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non uidebunt. Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt. Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulant: non clamabunt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis. Domus Israel sperauit in domino: adiutor eorum & protector eorum est. Domus Aaron sperauit in domino: adiutor eorum & protector eorum est. Qui timent dominum sperauerunt in domino: adiutor eorum & protector eorum est. Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis, Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron. Benedixit omnibus qui timent dominum, pusillis cum maioribus. Adiciat dominus super uos: super uos & super filios uestros. Benedicti uos à domino qui fecit cælum & terram. Cælum cæli domino: terram autem dedit filiis hominum. Non mortui laudabunt te domine, neq; omnes qui descendunt in infernum. Sed nos qui uiuimus, benedicimus domino ex hoc nunc & usque in seculum.

Halleluia.

CXIII

*Gratiarum actio
pro liber-
tatione ex an-
gustijs*

Dilexi, quoniã exaudiet dominus uocem orationis meæ. Quia inclinauit aurem suam mihi: & in diebus meis inuocabo. Circundederunt me dolores mortis: & pericula inferni inuenerunt me: tribulationem & dolorem inueni. Et nomen domini inuocaui, & domine libera animam meam. Misericors dominus & iustus, & deus noster miseretur. Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum, & liberauit me. Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus benefecit tibi. Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lachrymis, pedes meos à lapsu. Placebo domino in regione uiuorum.

Hunc psalmum Hebræi annexunt præcedenti.

Halleluia.

CXV

*Hæc gratiarum
actio Christo
maxime con-
gruit*

CRedidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis. Ego dixi in excessu meo, omnis homo mendax: Quid retribuam domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam: & nomen domini inuocabo. Vota mea domino reddam coram omni populo eius. Pretiosa in conspectu domini mors sanctorum eius. O domine quia ego seruus tuus: ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ, dirupisti uincula mea: Tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomen domini inuocabo. Vota mea domino reddam in conspectu omnis populi eius: in atrijs domus domini, in medio tui Ierusalem.

Halleluia.

CXVI

*Hymnus est
quo gentium
uocatio uaticina-
tur*

Laudate dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: & ueritas domini manet in æternum.

Halleluia.

CXVII

*Publica gra-
tiarum actio, p
liberatione ali-
qua*

Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. Dicat nunc Israel quoniam bonus: quoniã in seculum misericordia eius. Dicat nunc domus Aaron: quoniam in seculum misericordia eius. Dicant nunc qui timent dominum: quoniam in seculum misericordia eius. De tribulatione inuocaui dominum: & exaudiuit me in latitudine dominus. Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. Domi-

nus

nus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos. Bonum est cōfidere in domino: quā
 B confidere in homine. Bonum est sperare in domino: quā sperare in principibus. Omnes
 gentes circuierunt me: & in nomine domini, quia ultus sum in eos. Circundantes circun-
 dederunt me: & in nomine domini, quia ultus sum in eos. Circundederunt me sicut a-
 pes, & exarserunt sicut ignis in spinis: & in nomine domini, quia ultus sum in eos. Impul-
 sus euerfus sum ut caderem: & dominus suscepit me. Fortitudo mea & laus mea dominus:
 & factus est mihi in salutem. Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum. Dex-
 C tera domini fecit uirtutem, dextera domini exaltauit me, dextera domini fecit uirtutem.
 Non moriar, sed uiuam: & narrabo opera domini. Castigans castigauit me dominus: &
 morti non tradidit me. Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor domino:
 hæc porta domini, iusti intrabūt in eam. Confitebor tibi, quoniam exaudisti me: & factus
 es mihi in salutem. Lapidem quem reprobauerunt ædificantes: hic factus est in caput an-
 guli. A domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris. Hæc est dies quam fecit
 D dominus: exultemus & lætemur in ea. O domine saluum me fac, ò domine bene prospera
 re: benedictus qui uenit in nomine domini. Benediximus uobis de domo domini: deus do-
 minus, & illuxit nobis. Constituite diem solēnem in condensis: usq; ad cornu altaris. Deus
 meus es tu, & confitebor tibi: deus meus es tu, & exaltabo te. Confitebor tibi quoniam ex-
 audisti me: & factus es mihi in salutem. Confitemini domino quoniam bonus: quoniam
 in seculum misericordia eius.

Halleluia.

Aleph.

N

CXVIII

A Beati immaculati in uia: qui ambulant in lege domini. Beati qui scrutantur testimonia
 eius: in toto corde exquirunt eum. Non enim qui operantur iniquitatem, in uis eius
 ambulauerunt. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis. Utinam dirigantur uia: meæ ad
 custodiendas iustificationes tuas. Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus man-
 datis tuis. Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ. Iustifi-
 cationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaque.

Beth

B In quo corrigit adolescentior uiam suam: in custodiendo sermones tuos. In toto corde
 L meo exquisiui te: ne repellas me à mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: ut
 non peccem tibi. Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas. In labijs meis pro-
 nuntiaui omnia iudicia oris tui. In uia testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in om-
 nibus diuitijs. In mandatis tuis exercebor, & considero uias tuas. In iustificationibus tuis
 meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

Gimel

C Retribue seruo tuo, uiuifica me: & custodiam sermones tuos. Reuela oculos meos: &
 R considerabo mirabilia de lege tua: Incola ego sum in terra: non abscondas à me man-
 data tua. Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Increpa-
 sti superbos: maledicti qui declinant à mandatis tuis. Aufer à me opprobrium & contem-
 ptum: quia testimonia tua exquisiui. Etenim sederunt principes, & aduersum me loqueban-
 tur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. Nam & testimonia tua medita-
 tio mea est: & consilium meum iustificationes tuæ.

Daleth

D Adhæsit pauimento anima mea: uiuifica me secundum uerbum tuum. Vias meas
 A enuntiaui, & exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viam iustificationum tua-
 rum instrue me: & exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit anima mea præ tædio: confir-
 ma me in uerbis tuis. Viam iniquitatis amoue à me: & de lege tua miserere mei. Viam ueri-
 tatis elegi: iudicia tua non sum oblitus. Adhæsi testimonijs tuis domine: noli me confunde-
 re. Viam mandatorum tuorum cucurri: cum dilatasti cor meum.

He

E Legem pone mihi domine uiam iustificationū tuarum: & exquiram eam semper. Da
 mihi

Anxia cōfessio est, quā
 nihil sint hu-
 mana absque
 uerbo & do-
 ctina dei, &
 quā uchemē-
 ter ardeat fi-
 delis mens il-
 lius desiderio

Gen. 47b

mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: & custodiam illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatorum tuorum: quia ipsam uolui. Inclina cor meum in testimonia tua, & non in auaritiam. Auerte oculos meos ne uideant uanitatem: in uia tua uiuifica me. Statue seruo tuo eloquium tuum in timore tuo. Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum: quia iudicia tua iucunda. Ecce concupiui mandata tua: in æquitate tua uiuifica me.

Vau

ET ueniat super me misericordia tua domine, salutare tuum secundum eloquium tuum. Et respondebo exprobrantibus mihi uerbum, quia speraui in sermonibus tuis. Et ne auferas de ore meo uerbum ueritatis usquequaque: quia in iudicijs tuis supersperaui. Et custodiam legem tuam semper: in seculum & in seculum seculi. Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquisiui. Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum: & non confundebar. Et meditabar in mandatis tuis: quæ dilexi. Et leuaui manus meas ad mandata tua quæ dilexi: & exercebor in iustificationibus tuis.

Zain

Memor esto uerbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti. Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum uiuificauit me. Superbi iniquè agebant usquequaque: à lege autem tua non declinaui. Memor fui iudiciorum tuorum à seculo domine: & consolatus sum. Defectio tenuit me pro peccatoribus derelinentibus legem tuam. Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ in loco peregrinationis meæ. Memor fui nocte nominis tui domine: & custodiui legem tuam. Hæc facta est mihi, quia iustificationes tuas exquisiui.

Heth

Portio mea domine, dixi, custodire legem tuam. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum. Cogitaui uias meas: & conuersti pedes meos in testimonia tua. Paratus sum, & non sum turbatus: ut custodiam mandata tua. Funes peccatorum circumplexi sunt me: & legem tuam non sum oblitus. Media nocte surgebam ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuæ. Particeps ego sum omnium timentium te: & custodientium mandata tua. Misericordia tua domine plena est terra: iustificationes tuas doce me.

Teth

Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine, secundum uerbum tuum. Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi. Prius quàm humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui. Bonus es tu: & in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata est super me iniquitas superbiorum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua. Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego uerò legem tuam meditatus sum. Bonum mihi, quia humiliasti me: ut discam iustificationes tuas. Bonum mihi lex oris tui super millia auri & argenti.

Iod

Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me: da mihi intellectum, ut discam mandata tua. Qui timent te uidebunt me, & lætabuntur: quia in uerba tua supersperaui. Cognoui domine quia æquitas iudicia tua, & in ueritate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua ut consoletur me: secundum eloquium tuum seruo tuo. Veniant mihi miserationes tuæ, & uiuam: quia lex tua meditatio mea est. Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis. Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt testimonia tua. Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, ut non confundar.

Caph

Defecit in salutare tuum anima mea: & in uerbum tuum supersperaui. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicentes, quando consolaberis me? Quia factus sum sicut uter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus. Quot sunt dies serui tui, quando facies de persequentibus me iudicium? Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non ut lex tua. Omnia mandata tua ueritas: iniqui persecuti sunt me, adiuua me. Paulominus consummauerunt

mauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua. Secundum misericordiam tuam uiuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

Lamed 5

M In æternū domine uerbum tuum permanet in cælo. In generatione & generationem ue-
ritas tua: fundasti terram & permanet. Ordinatio tua perseverat dies: quoniam omnia ser-
uiunt tibi. Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc fortè periissem in humilitate mea. In
æternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis uiuificasti me. Tuus sum ego, sal-
uum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerunt peccatores ut per-
derent me: testimonia tua intellexi. Omnis consummationis uidi finem: latum mandatum
tuum nimis.

Mem 12

N Vomodo dilexi legē tuam domine: tota die meditatio mea est. Super inimicos meos
prudētē me fecisti mādato tuo: quia in æternū mihi est. Super omnes docētes me intel-
lexi: quia testimonia tua meditatio mea est. Super senes intellexi: quia mandata tua quæsi-
ui. Ab omni uia mala prohibui pedes meos: ut custodiam uerba tua. A iudicijs tuis nō decli-
naui: quia tu legē posuisti mihi. Quā dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo:
A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnem uiam iniquitatis.

Nun 2

O Uerna pedibus meis uerbum tuū: & lumē semitis meis. Iuravi & statui custodire iudi-
cia iustitiæ tuæ. Humiliatus sum usquequaq; domine: uiuifica me secundum uerbū tuū.
Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: & iudicia tua doce me. Anima mea in mani-
bus meis semper: & legem tuam non sum oblitus. Posuerunt peccatores laqueum mihi: &
de mādatis tuis non erraui. Hæreditate acquisiui testimonia tua in æternum: quia exultatio
cordis mei sunt. Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum: propter
retributionem.

Samech 6

P Iniquos odio habui: & legem tuam dilexi. Adiutor & susceptor meus es tu: & in uerbum
tuū supersperaui. Declinate à me maligni: & scrutabor mandata dei mei. Suscipe me secū-
dum eloquium tuum, & uiuam: & non confundas me ab expectatione mea. Adiuua me, &
saluus ero: & meditabor in iustificationibus tuis semper. Spreuisti omnes discedentes à iu-
dicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum. Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ:
ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: à iudicijs enim tuis timui.

Ain 7

Q Eci iudicium & iustitiam: non tradas me calumniantibus me. Suscipe seruū tuum in bo-
num: nō calumnientur me superbi. Oculi mei defecerunt in salutare tuum: & in eloquiū
iustitiæ tuæ. Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam: & iustificationes tuas doce
me. Seruus tuus sum ego, da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua. Tempus faciēdi do-
mine: dissipauerunt legem tuam. Ideo dilexi mandata tua super aurū & topazion. Propter
ea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem uiam iniquam odio habui.

Phe 8

R Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea. Declaratio sermonū tuorū il-
luminat: & intellectū dat paruulis. Os meū aperui, & attraxi spiritū: quia mādata tua
desiderabam. Aspice in me & miserere mei secundum iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniustitia. Re-
dime me à calumnijs hominum: ut custodiam mandata tua. Faciem tuam illumina super
seruum tuum, & doce me iustificationes tuas. Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia
non custodierunt legem tuam.

Sade 7

S Iustus es domine: & rectum iudicium tuum. Mandasti iustitiā testimonia tua: & ueritatē
tuā nimis. Tabescere me fecit zelus meus: quia obliui sunt uerba tua inimici mei. Ignitum
eloquium tuum uehementer: & seruus tuus dilexit illud. Adolescentulus sum ego & con-
temptus

T temptus

temptus: iustificationes tuas non sum oblitus. Iustitia tua iustitia in æternum: & lex tua ueritas. Tribulatio & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est. Aequitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & uiuam.

Coph ¶

Clamaui in toto corde, Exaudi me domine: iustificatiões tuas requirā. Clamaui ad te, Saluū me fac: ut custodiā mandata tua. Præueni in maturitate, & clamaui: quia in uerba tua supersperaui. Præuenerunt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua. Vocem meam audi secundum misericordiam tuam domine: & secundum iudicium tuum uiuifica me. Appropinquauerūt persequentes me iniquitati: à lege autem tua longe facti sunt. Prope es tu domine: & omnes uiaē tuæ ueritas. Initio cognoui de testimonijs tuis: quia in æternum fundasti ea.

Res ¶

Vide humilitatem meam, & eripe me: quia legē tuam non sum oblitus. Iudica iudicium meū, & redime me: propter eloquiū tuum uiuifica me. Lōge à peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt. Misericordiæ tuæ multæ domine: secundum iudiciū tuum uiuifica me. Multi qui persequuntur me, tribulant me, à testimonijs tuis non declinaui. Vidi præuaricantes, & tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt. Vidi quoniam mandata tua dilexi domine: in misericordia tua uiuifica me. Principium uerborum tuorū ueritas: in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Sin ¶

Pincipes persecuti sunt me gratis: & à uerbis tuis formidauit cor meū. Latabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. Iniquitatē odio habui & abominatus sum: legem autem tuam dilexi. Septies in die laudē dixi tibi super iudicia iustitiæ tuæ. Pax multa diligentibus legem tuam: & non est illis scandalum. Expectabam salutare tuum domine: & mandata tua dilexi. Custodiuit anima mea testimonia tua, & dilexit ea uehementer. Seruaui mandata tua & testimonia tua: quia omnes uiaē meæ in conspectu tuo.

Thau ¶

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo dñe: iuxta eloquium tuum da mihi intellectū. Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundū eloquiū tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnum, cum docueris me iustificatiões tuas. Pronūtiabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas. Fiat manus tua ut saluet me: quoniam mandata tua elegi. Cōcupiui salutare tuum domine: & lex tua meditatio mea est. Viuet anima mea & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me. Erraui sicut ouis quæ periit: quære seruum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Canticum graduum.

CXIX

Inuocatio diuini auxilij

Ad dominum cum tribularer clamaui, & exaudiuit me, Domine libera animā meam à labijs iniquis & à lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponatur tibi ad linguā dolosam? Sagittæ potentis acutæ: cum carbonibus desolatorijs. Hei mihi quia incolatus meus prolongatus est: habitauī cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderunt pacē, erā pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Canticum graduum,

CXX

Vnde homini auxilium ueniat 2. Par. 20 c

Leuauī oculos meos in montes: unde ueniet auxilium mihi. Auxilium meum à domino: qui fecit cælum & terram. Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te. Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israel. Dominus custodit te, dominus protectio tua super manum dexteram tuam. Per diem sol non uret te: neque luna per noctem. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam dominus. Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum: ex hoc nunc & usque in seculum.

Laus Hierosolime, id est ecclesie et cuiuslibet ciuitatis

Canticum graduum.

CXXI

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum domini ibimus. Stantes erant pedes nostri in atrijs tuis Hierusalem. Hierusalem quæ ædificatur ut ciuitas: cuius participatio

patio eius in idipsum. Illuc enim ascenderunt tribus, tribus domini: testimonium Israel, ad
 B confitendū nomini domini. Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum Dauid
 Rogate quæ ad pacē sunt Hierusalem: & abundantia diligentibus te. Fiat pax in uirtute tua:
 & abundantia in turribus tuis. Propter fratres meos & proximos meos loquebar pacem de
 te. Propter domum domini dei nostri quæsiui bona tibi.

Canticum graduum

CXXII

A D te leuauī oculos meos: qui habitas in coelis. Ecce sicut oculi seruorum in manibus *Expectatio dī*
 dominorum suorum, Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad *uini auxilij*
 dominum deum nostrū donec misereatur nostri. Miserere nostri domine, miserere nostri:
 quia multū repleti sumus despectiōe. Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium
 abundantibus, & despectio superbis.

Canticum graduum,

CXXIII

A Nisi quia dominus erat in nobis, dicat nūc Israel, nisi quia dominus erat in nobis. Cum *Gratiarum ac*
 exurgerent homines in nos: fortē uiuos deglutissent nos, Cum irasceretur feror co/
 rum in nos, forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentē pertransiuit anima nostra: forsitan per
 transisset anima nostra aquam intolerabilem. Benedictus dominus, qui non dedit nos in ca/
 ptionem dentibus eorum. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo uenantium: La/
 queus contritus est, & nos liberati sumus. Adiutorium nostrum in nomine domini, qui fecit
 cælum & terram.

Canticum graduum,

CXXIII

A Q Vi confidunt in domino, sicut mons Sion non commouebitur in æternum, qui habi/
 tat in Hierusalem, Montes in circuitu eius: & dominus in circuitu populi sui, ex hoc
 nunc & usq; in seculum. Quia non relinquet dominus uirgam peccatorum super sortem iu/
 storum: ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas. Benefac domine bonis & rectis
 corde. Declinantes autem in obliuationes, adducet dominus cum operantibus iniquitatē:
 pax super Israel.

Canticum graduum,

CXXV

A I N conuertendo dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati. Tunc repletum *Gratiarum ac*
 est gaudio os nostrum & lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes, Magnifi/
 cavit dominus facere cum eis. Magnificauit dominus facere nobiscū: facti sumus lætantes. *atio pro liber*
 Conuerte domine captiuitatem nostrā: sicut torrens in austro. Qui seminant in lachrymis: *ratione ex tri*
 in exultatione metent. Euntes ibant & flebant portantes semina sua. Venientes autem ue/
 nient cum exultatione, portantes manipulos suos. *bulatione qua*
cung;
Gal. 6 d

Canticum graduum Salomoni.

CXXVI

A N I si dominus ædificauerit domum: in uanum laborauerunt qui ædificant eam. Nisi *Omne auxiliū*
 dominus custodierit ciuitatem: frustra uigilat qui custodit eam. Vanum est uobis an
 te lucem surgere: surgite postquam sederitis qui manducatis panem doloris. Cum dederit
 dilectis suis somnum: ecce, hæreditas domini, filij merces, fructus uentris. Sicut sagittæ in
 manu potentis: ita filij excussorum. Beatus uir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non
 confundetur cum loquetur inimicis suis in porta. *& tutelā esse*
à deo

Canticum graduum,

CXXVII

A B Eati omnes qui timent dominum: qui ambulant in uis eius. Labores manuum tuarū *Quæ bona sei*
 quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit. Vxor tua sicut uitis abundās in lateribus *quatur deum*
 domus tuæ. Filij tui sicut nouellæ oliuarum: in circuitu mensæ tuæ. Ecce sic benedicetur ho/
 mo qui timet dominum. Benedicat tibi dominus ex Sio: & uideas bona Hierusalem omni/
 bus diebus uitæ tuæ. Et uideas filios filiorum tuorum: pacem super Israel. *timentes*
Num. 6 d

Canticum graduum,

CXXVIII

A S Ape expugnauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israel, Sape expugnauerunt me *Israel sepe*
 à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi. Supra dorsum meum fabricauerunt pec/
 catores: prolongauerunt iniquitatem suam. Dominus iustus concidet ceruices peccatorum: *numero affli*
 T 2 confundan tum *ctum esse, sed*
semper libera

confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion. Fiant sicut scenū tecto-
rum: quod priusquā euellatur exaruit: De quo nō impleuit manū suam qui metit, & sinum
suū qui manipulos colligit. Et non dixerunt qui præteribant, Benedictio domini super uos:
benediximus uobis in nomine domini.

Canticum graduum,

cxxxix

*Affidua im-
ploratio pro
peccatorū re-
missione est*

DE profundis clamaui ad te domine: domine exaudi uocem meam, Fiant aures tuæ in-
tendentes in uocem deprecationis meæ: Si iniquitates obseruaueris domine: domine
quis sustinebit? Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te domine. Su-
stinuit anima mea in uerbo eius: sperauit anima mea in domino, A custodia matutina usq;
ad noctem, speret Israel in domino. Quia apud dominum misericordia, & copiosa apud eū
redemptio. Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum,

cxxx

*Fidelis studiū
in humilitate
exercetur*

Domine non est exaltatum cor meum: neq; elati sunt oculi mei. Neq; ambulauit in ma-
gnis, neq; in mirabilibus super me. Si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam
meam: Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea. Speret Israel in do-
mino, ex hoc nunc & usq; in seculum.

Canticum graduum,

cxxxix

*Deliberatio
super adifica-
tione templi,
iuncta diuini
seminis ac res-
gni eius pro-
missione*

Memento domine Dauid & omnis mansuetudinis eius, Sicut iurauit domino, uotum
uouit deo Iacob: Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum
strati mei, Si dederō somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem, Et requiem tē-
poribus meis: donec inueniam locum domino, tabernaculum deo Iacob. Ecce audiui-
mus eam in Ephrata: inuenimus eam in campis syluæ. Introibimus in tabernaculum eius: adora-
bimus in loco ubi steterūt pedes eius. Surge domine in requiem tuam: tu & arca sanctifica-
tionis tuæ. Sacerdotes tui induantur iustitiis: & sancti tui exultent. Propter Dauid seruum
tuum: non auertas faciem Christi tui. Iurauit dominus Dauid ueritatem, & non frustrabi-
tur eam, de fructu uentris tui ponam super sedem tuam. Si custodierint filij tui testamentū
meum: & testimonia mea hæc quæ docebo eos: Et filij eorū usq; in seculum sedebunt super
sedem tuam. Quoniam elegit dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi. Hæc requies
mea in seculum seculi: hic habitabo: quoniam elegi eam. Viduam eius benedicens benedi-
cam: pauperes eius saturabo panibus. Sacerdotes eius induam salutarē: & sancti eius exulta-
tione exultabunt. Illuc producam cornu Dauid, parauit lucernam Christo meo. Inimicos e-
ius induam confusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Canticum graduum.

cxxxii

*Charitate ni-
hil esse anti-
quiū*

ECce quā bonum & quā iucundum habitare fratres in unum: Sicut unguentum
in capite, quod descendit in barbā Aaron: Quod descendit in oram uestimē-
ti eius: Sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniā illic mandauit dominus
benedictionem, & uitam usq; in seculum.

Canticum graduum,

cxxxiii

*Exhortatio
excubiarū ad
laudem dei*

ECce nunc benedicite dominum: omnes serui domini, Qui statis in domo domini, in a-
trijs domus dei nostri. In noctibus extollite manus uestras in sancta: & benedicite do-
minum. Benedicat te dominus ex Sion qui fecit cælum & terram.

Halleluia

cxxxiiii

*Laus publica
unius ac ueri
dei*

LAudate nomen domini, laudate serui dominum, Qui statis in domo domini, in atrijs
domus dei nostri, Laudate dominum, quia bonus dominus: psallite nomini eius quo-
niam suaue. Quoniam Iacob elegit sibi dominus, Israel in possessionem sibi. Quia ego co-
gnoui quod magnus est dominus: & deus noster præ omnibus dijs. Omnia quæcunq; uo-
luit dominus fecit in cælo & in terra, in mari, & in omnibus abyssis. Educens nubes ab ex-
tremo terræ: fulgura in pluuiam fecit. Qui producit uentos de thesauris suis: Qui percussit
primogenita Aegypti ab homine usq; ad pecus. Emisit signa & prodigia in medio tui Ae-
gypte: in Pharaonem, & in omnes seruos eius. Qui percussit gentes multas: & occidit reges
fortes

Hiere. 10 c

fortes, Schon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan, & omnia regna Chanaā. Et dedit terrā eorum hæreditatē, hæreditatem Israel populo suo. Dñe nomen tuum in æternum: domine memoriale tuū in generatione & generationē. Quia iudicabit dominus populum suum, & in seruis suis deprecabitur. Simulachra gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum. Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non uidebunt. Aures habent, & non audient: neq; enim est spiritus in ore ipsorum. Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis. Domus Israel benedicite domino: domus Aaron benedicite domino. Domus Leui benedicite domino: qui timetis dominum, benedicite domino. Benedictus dominus ex Sion, qui habitat in Hierusalem.

Halleluia

CXXXV

A Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Confitemini deo deorum, quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini domino dominorum, quoniam in æternum misericordia eius. Qui facit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia eius. Qui fecit cœlos in intellectu: quoniam in æternum misericordia eius. Qui firmavit terram super aquas, quoniam in æternum misericordia eius. Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia eius. Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia eius. Lunam & stellas, in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia eius. Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum misericordia eius. Qui eduxit Israel de medio eorum, quoniam in æternum misericordia eius. In manu potenti & brachio excelso, quoniam in æternum misericordia eius. Qui diuisit mare rubrum in diuisiones, quoniam in æternum misericordia eius. Et eduxit Israel per medium eius: quoniam in æternum misericordia eius. Et excussit Pharaonem & uirtutem eius in mari rubro, quoniam in æternum misericordia eius. Qui traduxit populum suum per desertum, quoniam in æternum misericordia eius. Qui percussit reges magnos, quoniam in æternum misericordia eius. Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia eius. Schon regem Amorrhæorum: quoniam in æternum misericordia eius. Et Og regem Basan, quoniam in æternum misericordia eius. Et dedit terram eorum hæreditatem: quoniam in æternum misericordia eius. Hæreditatem Israel seruo suo: quoniam in æternū misericordia eius. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri, quoniam in æternum misericordia eius. Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in æternum misericordia eius. Qui dat escam omni carni, quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini deo cœli, quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini domino dominorum, quoniam in æternum misericordia eius.

Ieremiæ.

CXXXVI

A Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur tui Sion. In salibus in medio eius suspendimus organa nostra. Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos, uerba cantionum: Et qui abduxerunt nos, Hymnum cantate nobis de canticis Sion. Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena? Si oblitus fuero tui Hierusalem: obliuioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui. Si non proposuero Hierusalem in principio lætitiæ meæ. Memor esto domine filiorū Edom, in die Hierusalem. Qui dicunt, Exinanite, exinanite usq; ad fundamentum in ea. Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis. Beatus qui tenebit & allidet paruulos tuos ad petram.

Ipsi Dauid

CXXXVII

A Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniam audisti uerba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Super misericordia tua & ueritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen, sanctum tuum. In quacunq; die inuocauero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea uirtutem. Confiteantur tibi domine omnes reges terræ: quia audierunt omnia uerba oris tui. Et cantent in uis domini: quoniam magna est gloria domini. Quoniam excelsus do-

T 3 minus

minus: & humilia respicit, & alta à longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis, uiuificabis me, & super iram inimicorum meorum extendisti manū tuam, & saluum me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me: domine misericordia tua in seculum, opera manuum tuarum ne despicias.

In finem psalmus Dauid,

CXXXVIII

Dei perspicacia et bonitas describitur, annexa precatione aduersus impium

Domine probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, & resurrectionem meam. Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam & funiculum meum inuestigasti. Et omnes uias meas praeuidisti: quia non est sermo in lingua mea. Ecce tu domine cognouisti omnia, nouissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manū tuam. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam. Quò ibo à spiritu tuo? & quo à facie tua fugiam? Si ascendero in coelum, tu illic es: si descendero in infernum, ades. Si sumpsero pennas meas diluculo, & habitauero in extremis maris: Etenim illuc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua. Et dixi, forsità tenebrae conculcabunt me, & nox illuminatio mea in delicijs meis. Quia tenebrae non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebrae eius, ita & lumen eius. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meae. Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscet nimis. Non est occultatum os meum à te quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terrae. Imperfectum meum uiderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, & nemo in eis. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus, nimis confortatus est principatus eorum. Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum. Si occideris deus peccatores: uiri sanguinum declinate à me. Quia dicitis in cogitatione: accipient in uanitate ciuitates suas. Nonne qui oderunt te domine, oderam: & super inimicos tuos tabescebam? Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi. Proba me deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas. Et uide si uia iniquitatis in me est, & deduc me in uia aeterna.

In finem Psalmus Dauid,

CXXXIX

Orat liberari à sycophantia, tū pios tū impios quis finis maneat docens

Erripe me domine ab homine malo: à uiro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant praelia. Acuerunt linguas suas sicut serpentes: uenenum aspidum sub labijs eorum. Custodi me domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi. Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt mihi. Dixi domino, deus meus es tu: exaudi domine uocem deprecationis meae. Domine deus uirtus salutis meae: obumbrasti super caput meum in die belli. Ne tradas me domine à desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos. Cadent super eos carbones: in ignem condeijcies eos, in miserijs non subsistent. Vir linguosus non dirigetur in terra: uirum inustum mala capient in interitu. Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: & uindictam pauperum. Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo, & habitabunt recti cum uultu tuo.

Psalmus Dauid

CXL

Rogat dei auxilium ne lingua peccet, et ne in malos incidat

Domine, clamaui ad te, exaudi me: intende uoci meae, cum clamauero ad te. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium uespertinum. Pone domine custodiam ori meo, & ostium circumstantiae labijs meis. Non declines cor meum in uerba malitiae, ad excusandas excusationes in peccatis. Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum. Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: Absorpti sunt iuncti petrae iudices eorum. Audient uerba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terrae erupta est super terram. Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine domine oculi mei, in te speraui, non auferas animam meam. Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi: & à scandalis.

alis operantium iniquitatem. Cadent in retiacula eius peccatores: singulariter sum ego do-
nec transeam.

Intellectus Dauid cum esset in spelunca oratio.

C XLI

A **V**oce mea ad dominum clamaui: uoce mea ad dominum deprecatus sum. Effundo
in conspectu eius orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.
In deficiendo ex me spiritum meum, & tu cognouisti semitas meas. In uia hac qua ambula-
bam, absconderunt laqueum mihi. Considerabam ad dexteram, & uidebam: & non erat
qui cognosceret me. Perijt fuga à me, & nō est qui requirat animam meam. Clamaui ad te
B domine, dixi, Tu es spes mea, portio mea in terra uiuentium. Intende ad deprecationem
meam: quia humiliatus sum nimis. Libera me à persequentibus me: quia confortati sunt su-
per me. Educ de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti,
donec retribuas mihi.

Oratio in an-
gustia consti-
tuti

Hier. 25 e

Psalmus Dauid quando eum filius suus persequabatur,

C XLII

A **D**omine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in ueritate
tua, exaudi me in tua iustitia. Et non intres in iudicium cū seruo tuo, quia non iustifica-
bitur in cōspectu tuo omnis uiuens. Quia persecutus est inimicus animā meā, humiliauit in
terra uitam meam. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi, & anxius est super me
spiritus meus: in me turbatum est cor meum. Memor fui dierum antiquorum, meditatus
B sum in omnibus operibus tuis, in factis manuum tuarum meditabar. Expādi manus meas
ad te, anima mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me domine: defecit spiritus me-
us. Non auertas faciem tuam à me, & similis ero descendentibus in lacum. Audiam fac mi-
hi mane misericordiam tuam: quia in te speraui. Notam fac mihi uiam in qua ambulem:
quia ad te leuaui animam meam. Eripe me de inimicis meis domine, ad te confugi: doce me
C facere uoluntatem tuam, quia deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram
rectam: propter nomen tuum domine uiuificabis me, in aequitate tua Educes de tribulatio-
ne animam meam, & in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos. Et perdes omnes
qui tribulant animam meā: quoniam ego seruus tuus sum.

Idē cum prae-
cedente

Dauid aduersus Goliath,

C XLIII

A **B**enedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad praelium, & digitos meos
ad bellum. Misericordia mea & refugium meum: susceptor meus, & liberator meus.
Protector meus, & in ipso speraui, qui subdit populū meum sub me. Domine quid est ho-
mo quia innotuisti ei, aut filius hominis quia reputas eū? Homo uanitati similis factus est:
dies eius sicut umbra prætereunt. Domine inclina celos tuos, & descende: tange mōtes, &
B fumigabunt. Fulgura coruscationem, & dissipabis eos, emitte sagittas tuas, & conturbabis
eos. Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis, de manu filiorum
alienorum. Quorum os locutum est uanitatem, & dextera eorum dextera iniquitatis. Deus
canticum nouum cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutem regi-
bus: qui redemisti Dauid seruum tuum de gladio maligno eripe me, Et erue me de manu fi-
C liorum alienorum, quorum os loquutum est uanitatem: & dextera eorum dextera iniquita-
tis. Quorum filij sicut nouellæ plantationes in iuuentute sua. Filia eorum compositæ: cir-
cumornatæ ut similitudo templi, Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud. O-
ues eorum foetosa, abundantes in egressibus suis: boues eorum crassæ. Non est ruina mace-
riæ, neq; transitus, neq; clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui hæc sunt:
beatus populus cuius dominus deus eius.

Orat libera-
tionē ab inimi-
cis, & ne des-
sint sibi uitæ
necessaria

Deut. 28 a

Laudatio ipsi Dauid

C XLIII

A **E**xaltabo te deus meus rex: & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi.
Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum
seculi. Magnus dominus & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis. Generatio
& generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronuntiabunt. Magnificentiam glo-
riæ sanctitatis tuæ loquentur: & mirabilia tua narrabunt. Et uirtutem terribilium tuorum

Collaudatur
deus ab omni
potentia, boni-
tate, prouiden-
tia, & iusticia

T 4 dicent

dicent & magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abundantiae suauitatis tuae eructa-
 bunt: & iusticia tua exultabunt. Misericors & misericors dominus, patiens & multum miseri-
 cors. Suauis dominus uniuerfis: & miserationes eius super omnia opera eius. Confiteantur
 tibi domine omnia opera tua, & sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent, & pote-
 tiam tuam loquentur, Vt notam faciant filiis hominum potetiam tuam, & gloriam magni-
 ficentiae regni tui. Regnum tuum regnum omnium seculorum, & dominatio tua in omni
 generatione & generationem. Fidelis dominus in omnibus uerbis suis: & sanctus in omni-
 bus operibus suis. Alleuat dominus omnes qui corruunt, & erigit omnes elisos. Oculi om-
 nium in te sperant domine, & tu das escam illorum in tempore opportuno, Aperis tu ma-
 num tuam: & imple omne animal benedictione. Iustus dominus in omnibus uis suis, &
 sanctus in omnibus operibus suis. Prope est dominus omnibus inuocantibus eum, omni-
 bus inuocantibus eum in ueritate. Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum
 exaudiet: & saluos faciet eos. Custodit dominus omnes diligentes se, & omnes peccatores
 disperdet. Laudationem domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro nomini san-
 cto eius in seculum & in seculum seculi.

Halleluia Aggae & Zachariae

CXLV

Soli deo fiden-
dum esse

LAuda anima mea dominum, laudabo dominum in uita mea, psallam deo meo quan-
 diu fuero. Nolite confidere in principibus: in filiis hominum, in quibus non est salus.
 Exhibet spiritus eius & reuertetur in terram suam, in illa die peribunt omnes cogitationes eo-
 rum. Beatus cuius deus Iacob adiutor eius, spes eius in domino deo ipsius, Qui fecit coelum
 & terram, mare, & omnia quae in eis sunt. Qui custodit ueritatem in seculum, facit iudicium
 iniuriam patientibus: dat escam esurientibus. Dominus soluit compeditos: dominus illumi-
 nat caecos. Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos. Dominus custodit aduenas, pu-
 pillum & uiduam suscipiet, & uias peccatorum disperdet. Regnabit dominus in secula deus
 tuus Sion, in generatione & generationem.

Halleluia

CXLVI

Idem cum cente-
simo quadra-
gesimo quarto
Esa. 40 d

LAudate dominum quoniam bonus est psalmus deo nostro: sit iucunda decora lau-
 datio. Aedificans Hierusalem dominus: dispersiones Israelis congregabit. Qui sanat
 contritos corde: & alligat contritiones eorum. Qui numerat multitudinem stellarum, & o-
 mnibus eis nomina uocat. Magnus dominus noster, & magna uirtus eius: & sapientiae eius
 non est numerus. Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores usque ad ter-
 ram. Praecinite domino in confessione, psallite deo nostro in cithara. Qui operit coelum nu-
 bibus, & parat terrae pluuiam. Qui producit in montibus fenum & herbam seruituti homi-
 num. Qui dat iumentis escam ipsorum, & pullis coruorum inuocantibus eum. Non in forti-
 tudine equi uoluntatem habebit: nec in tibis uiri beneplacitum erit ei. Beneplacitum est do-
 mino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericordia eius.

Halleluia

CXLVII

Idem cum prae-
cedente

LAuda Hierusalem dominum: lauda deum tuum Sion. Quoniam confortauit seras por-
 tarum tuarum: benedixit filiis tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem, & adipe frumen-
 ti satiat te. Qui emittit eloquium suum terrae: uelociter currit sermo eius. Qui dat niuem si-
 cut lanam, nebulam sicut cinerem spargit. Mittit crystallum suum sicut buccellas: ante faciem
 frigoris eius quis sustinebit? Emitteret uerbum suum: & liquefaciet ea: flabit spiritus eius, &
 fluent aquae. Qui annuntiat uerbum suum Iacob: iustitias & iudicia sua israel. Non fecit ta-
 liter omni nationi: & iudicia sua non manifestauit eis.

Halleluia

CXLVIII

Inuitatio uni-
uersarum res-
rum ad laudem
dei

LAudate dominum de coelis: laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius:
 laudate eum omnes uirtutes eius. Laudate eum sol & luna: laudate eum omnes stellae
 & lumen. Laudate eum coeli coelorum, & aquae quae super coelos sunt, laudent nomen domi-
 ni. Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt. Statuit ea in aeternum & in se-
 culum seculi: praeceptum posuit, & non praeteribit. Laudate dominum de terra: dracones
 & omnes

B & omnes abyssi, Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: quæ faciunt uerbum eius. Montes & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri. Bestiæ, & uniuersa pecora, serpentes, & uolucres pennatæ, Reges terræ, & omnes populi, principes, & omnes iudices terræ: iuuenes, & uirgines, senes cum iunioribus, laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius. Confessio eius super cælum & terram: & exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnibus sanctis eius: filijs Israel populo appropinquanti sibi.

Hallelu ia

CXLIX

A **C**Antate domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum. Lætetur Israel in eo qui fecit eum: & filij Sion exultent in rege suo. Laudent nomen eius in choro: in tympano & psalterio psallant ei. Quia beneplacitum est domino in populo suo, & exaltauit manus suos in salutem. Exultabunt sancti in gloria: lætabuntur in cubilibus suis. Exultationes dei in gutture eorum, & gladij ancipites in manibus eorum: Ad faciendam uindictam in nationibus, increpationes in populis: Ad alligandos reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis: Ut faciant in eis iudicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis eius.

Laus dei ab ecclesia et oratio ut detur eius esse uictoribus

Heb. 4. c

Hallelu ia

CL

A **L**Audate dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento uirtutis eius. Laudate eum in uirtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius. Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio & cithara. Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo. Laudate eum in cymbalis benesonantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dominum.

Cohortatio ad laudem dei

EPISTOLA DIUI HIERONYMI AD CHRO-

MATIUM ET HELIODORVM EPISCOPOS DE

Libris Salomonis.

I Vngat epistola quos iungit sacerdotium, immo charta non diuidat quos Christi necit amor. Commentarios in Osee, Amos, & Zachariam, Malachiã quoque poscitis. Scripsissem, si licuisset præ ualitudine. Mittitis solatia sumptuũ, notarios nostros & libentarios sustentatis, ut uobis potissimum nostrum defudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diuersa poscentium, quasi aut æquum sit me uobis esurientibus alijs laborare, aut in ratione dati & accepti cuiquam præter uos obnoxius sim. Itaque longa ægrotatione fractus, ne penitus hoc anno reticerem, & apud uos mutus essem, tridui opus nomini uestro consecraui, interpretationem uidelicet trium Salomonis uoluminum, Misle quod Hebræi parabolas, uulgata autem æditio Prouerbia uocat, Coeleth quæ Græce Ecclesiasten, Latine concionatorẽ possumus dicere, Sir Hassirim quod in lingua nostra uertitur Canticum canticorum. Fertur & panætetos Iesu filij Sirach liber, & alius pseudepigraphus, qui sapientia Salomonis inscribitur. Quorum priorem Hebræicum reperi, non ecclesiasticum ut apud latinos, sed parabolas prænotatum. Cui iuncti erant Ecclesiastes & canticum canticorum, ut similitudinem Salomonis non solum numero librorum, sed etiam materiarum genere coequaret. Secundus apud Hebræos nusquam est, quin & ipse stilus Græcam eloquentiam redolet, & nõ nulli scriptorum ueterum hunc esse Iudæi Philonis affirmant. Sicut ergo Iudith, & Tobia, & Machabæorum libros legit quidem ecclesia, sed eos inter canonicas scripturas non recipit: sic & hæc duo uolumina legat ad ædificationem plebis, non ad auctoritatem ecclesiasticorum dogmatũ confirmandam. Si cui sanè Septuaginta interpretum magis æditio placet, habet eam à nobis olim emendatam. Neque enim noua sic cudimus, ut uetera destruamus. Et tamen cum diligentissime legerit, sciat magis nostra scripta intelligi, quæ nõ in tertium uas transfusa coacuerint, sed statim de prelo purissimæ commendata testæ, suum saporem seruauerint.